

Компютърна графика

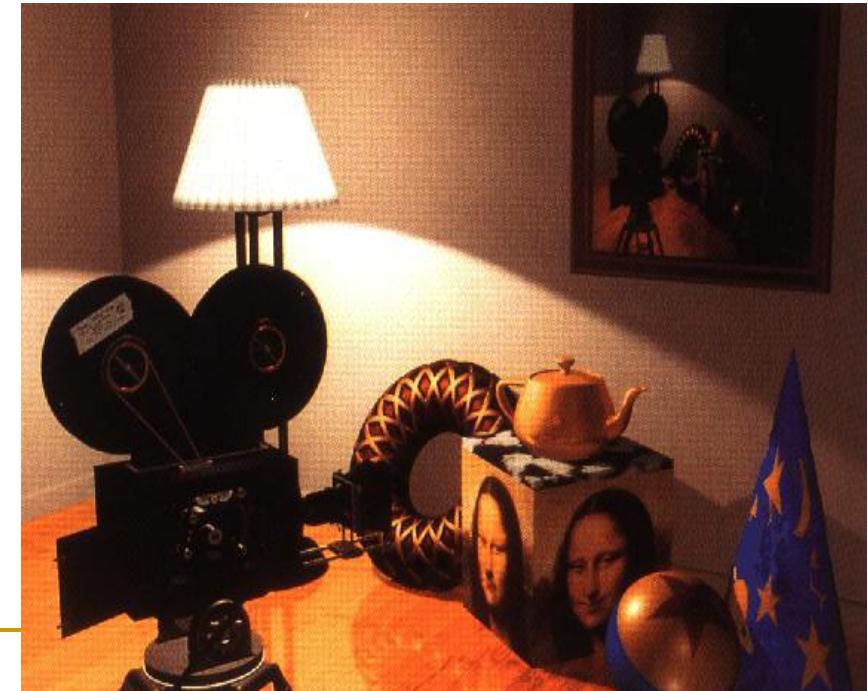
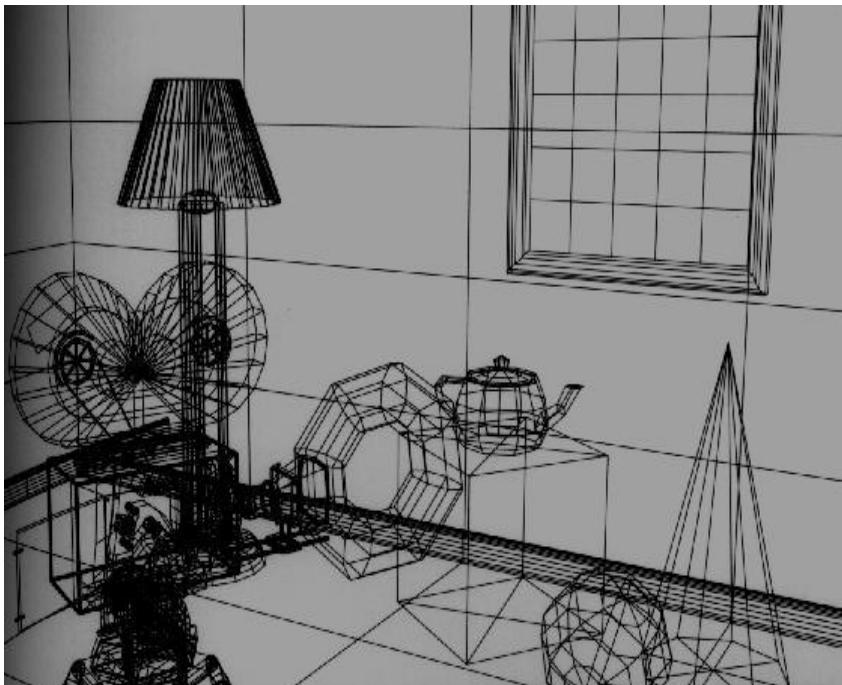

Геометрично моделиране на
2D и 3D обекти

доц. Милена Лазарова, кат. КС, ФКСУ

Геометрично моделиране

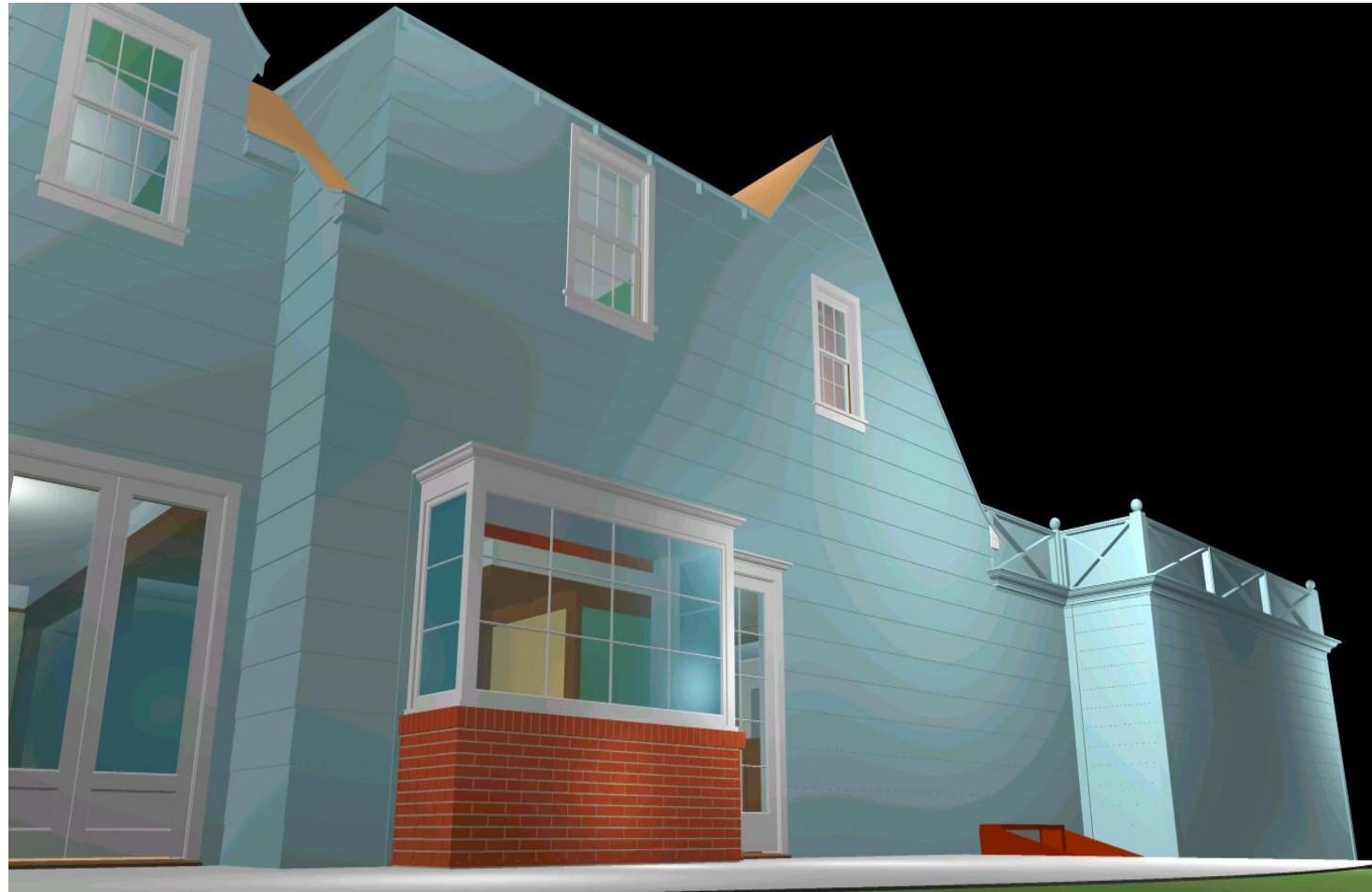
- Методи и алгоритми за математическо представяне на обекти

Геометрично моделиране

Геометрично моделиране

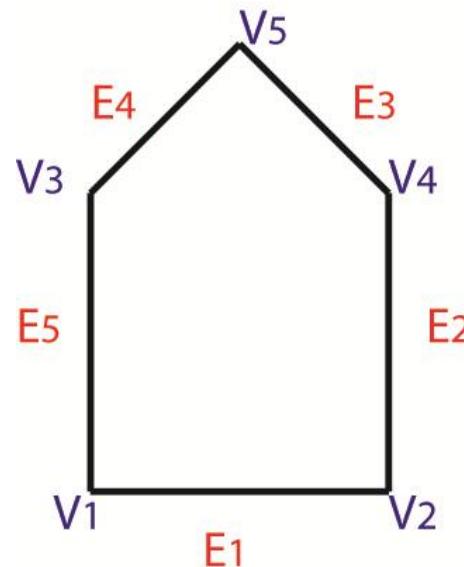
Моделиране на обекти в КГ

- Обекти в КГ
  - Съвкупност от полигони
    - наричат се още *стандартни графични обекти* или *примитиви*
- Основни методи за представяне на модели на графични обекти
  - *равнинни криви и квадратични повърхнини*
    - при визуализиране се свеждат до мрежа от полигони
  - *сплайнови повърхнини*
  - *процедурни методи*
    - фрактали и моделиране на поведението на частици
  - particle systems

Представяне на 2D обекти

■ *Прости примитиви*

- описват се с таблици на възли и дъги
  - всеки възел се описва с координатите си еднократно
  - всяка дъга е подредена двойка от индекси на възли

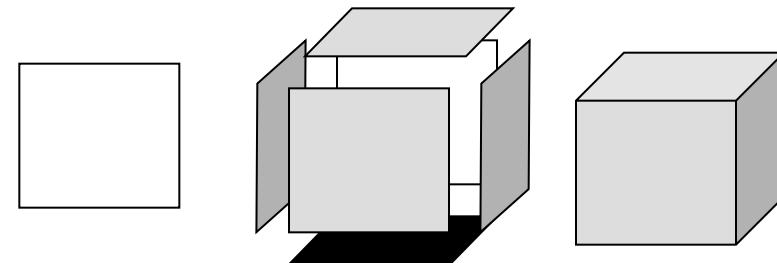

Vertex		Edge	
1	(0,0)	1	(1,2)
2	(1,0)	2	(2,4)
3	(0,1)	3	(4,5)
4	(1,1)	4	(5,3)
5	(0.5,1.5)	5	(3,1)

Представяне на 3D обекти

■ *3D примитиви*

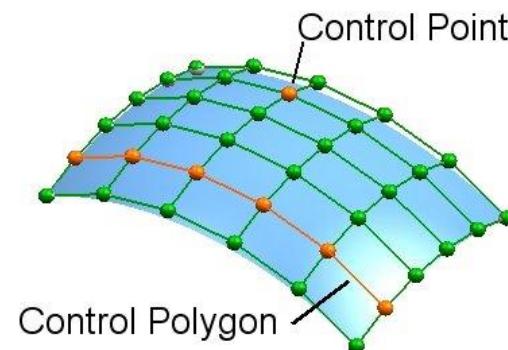
- прости стандартни примитиви

- мрежа от многоъгълници

- параметрични повърхнини

Представяне на 3D обекти

■ Две основни категории методи

□ *Представяне на границите на обекта*

- множество от повърхнини, които отделят вътрешността на обекта от околната среда

□ *Представяне с разбиване на пространството*

- пространството, заемано от обекта, се разделя на множество от малки и непокриващи се твърди тела

Моделиране на 3D обекти

- Многостени
- Квадратични повърхнини
- Представяне чрез трансформации
- Конструктивна геометрия на твърди тела

Многостени

- Обектите се представлят чрез множество равнинни полигони, които ограждат вътрешността на обекта
  - най-простият и най-бърз начин за рендиране на обектите
  - могат да се използват и стандартни графични обекти
  - в много случаи приложенията за графично моделиране позволяват да се дефинират обекти като криви повърхности, но в действителност ги конвертират до мрежа от плоски полигони за рендиране
- За да се зададе многостен се определят върховете на изграждащите го полигони

Многостени

■ *Плътни многостени*

- 3D обектите се описват с множество от стени
- всяка стена е равнинен многоъгълник (полигон)
  - стандартен графичен обект

■ *Геометрични многостени*

- призми, пирамиди,...
- описание е математически точно

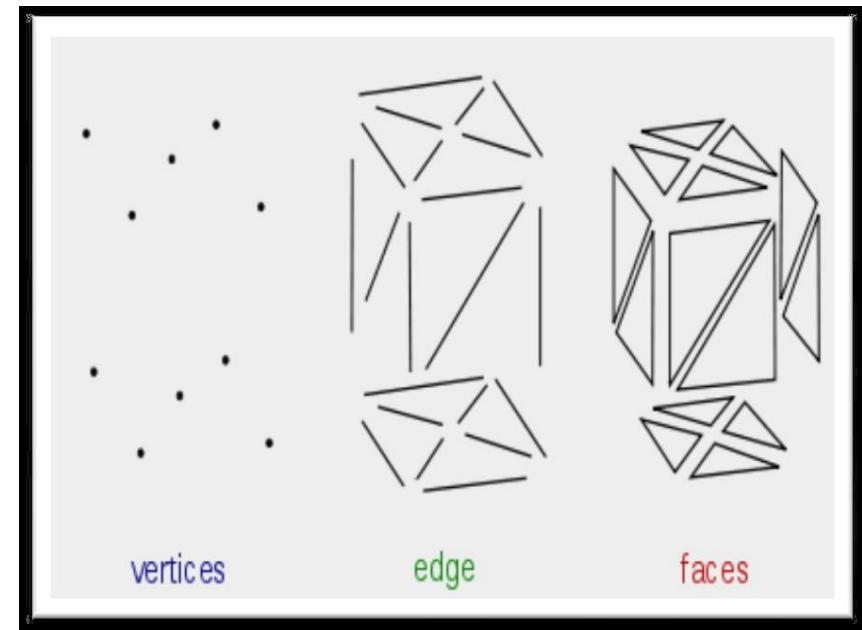
■ *Многостени с други повърхности*

- апроксимация с мрежа от многоъгълници
  - polygon mesh

Многостени

■ Представяне на мрежа от многостени

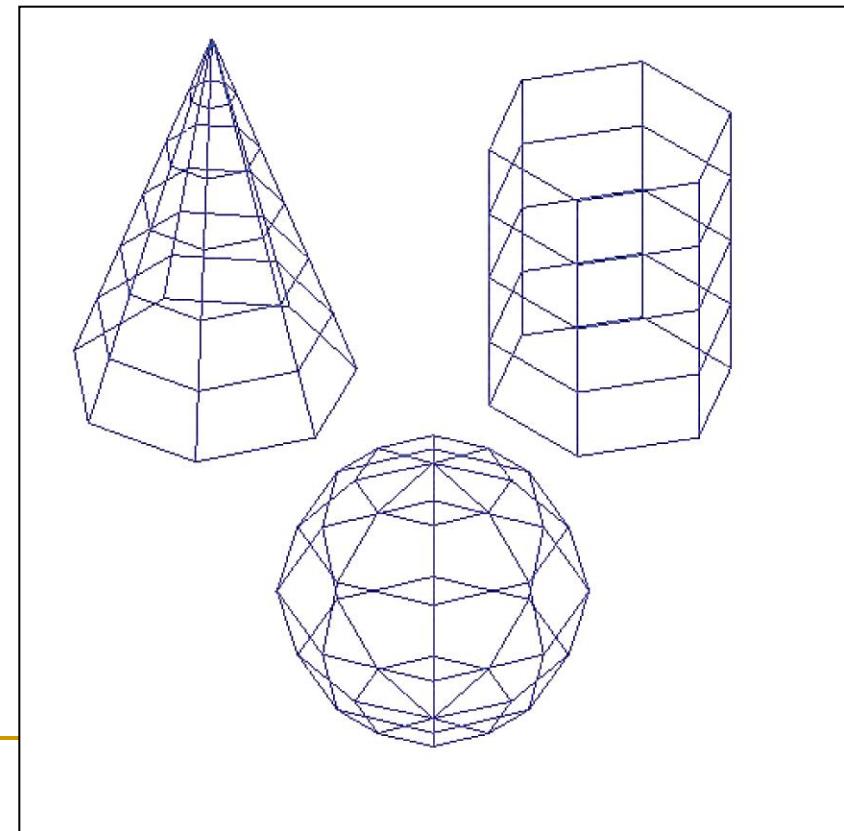
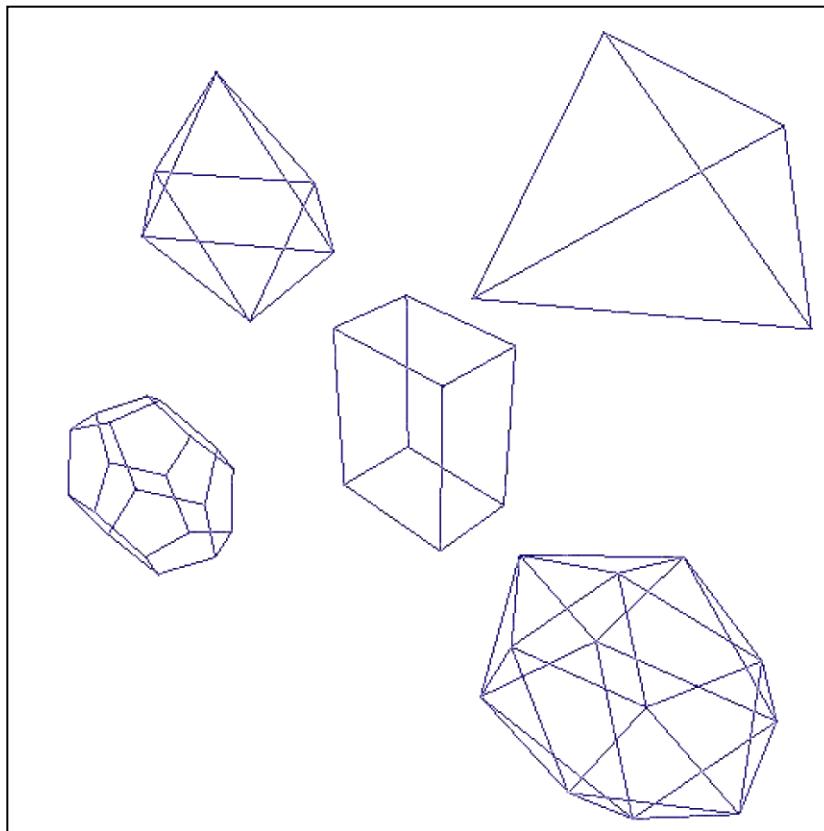
- ВЪЗЛИ
- ЛИНИИ
- ПОЛИГОНИ

Многостени

■ *Дефиниране на многостени*

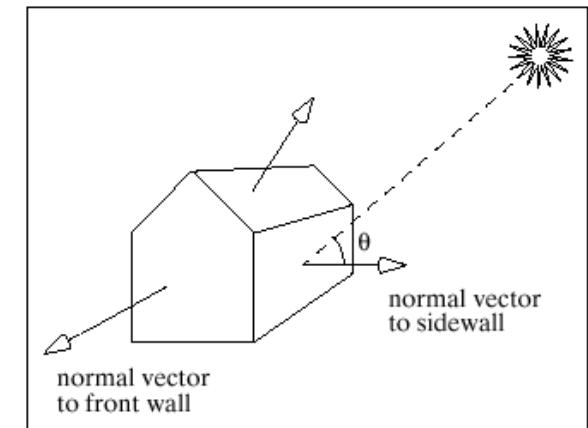
- задават се с възлите на изграждащите ги полигони

Многостени

■ *Мрежа от многоъгълници*

- Съвкупност от полигони, които представлят повърхността на обект
  - полигоните са линейни апроксимации на отделни региони от повърхността
- обекта се представя с многоъгълници (facet)
- за всеки многоъгълник се задават
  - възлите на многоъгълника
  - нормала на многоъгълника
    - ориентацията на многоъгълника е важна за осветяване и рендериране

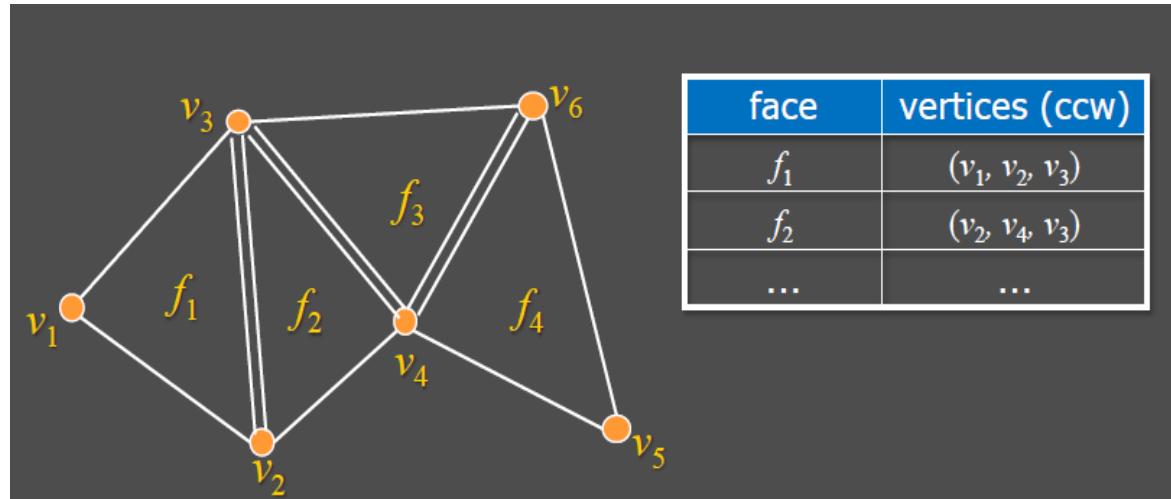
Мрежа от полигони

- Представяне
  - Polygon Soup
  - Vertex-Vertex
  - Face-Vertex
  - Winged-Edge

Мрежа от полигони

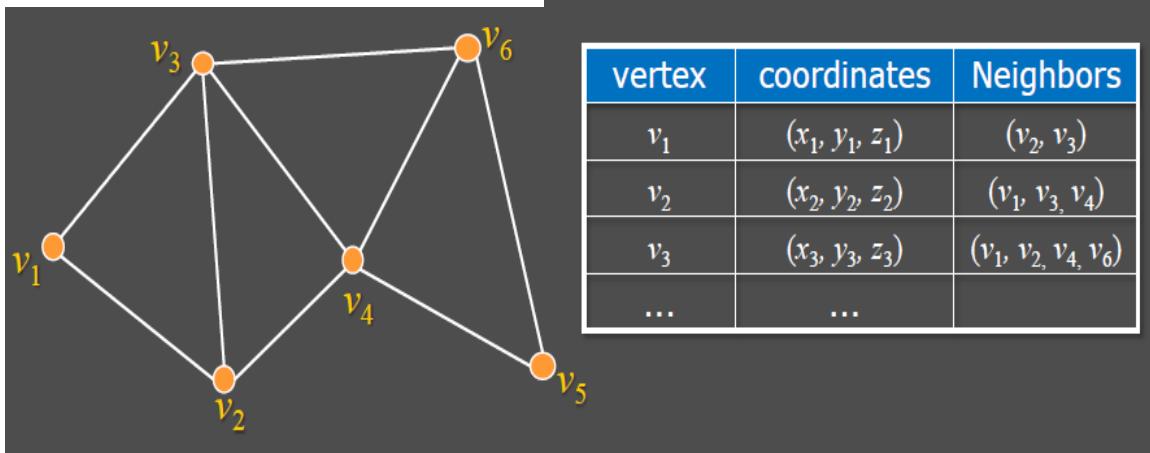
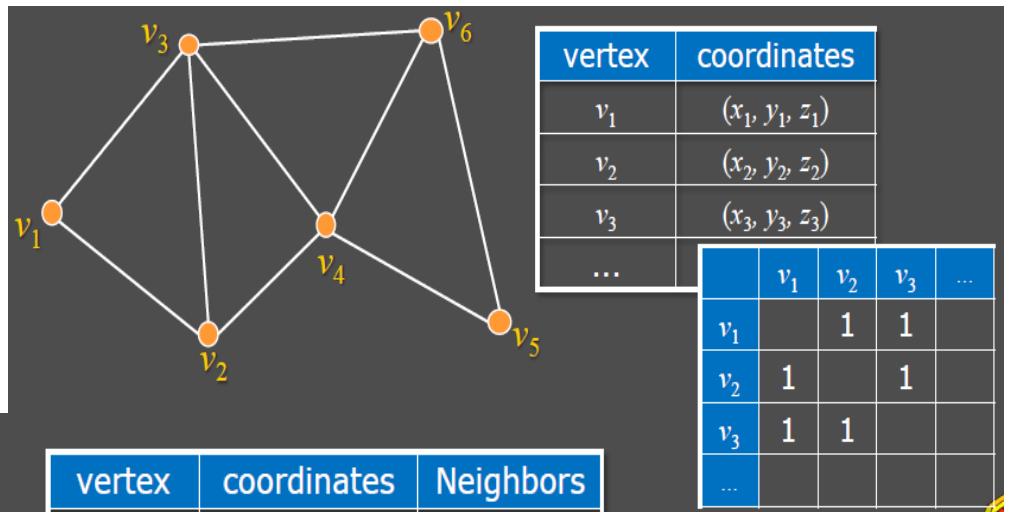
- Представяне
  - Polygon Soup

Мрежа от полигони

■ Представяне

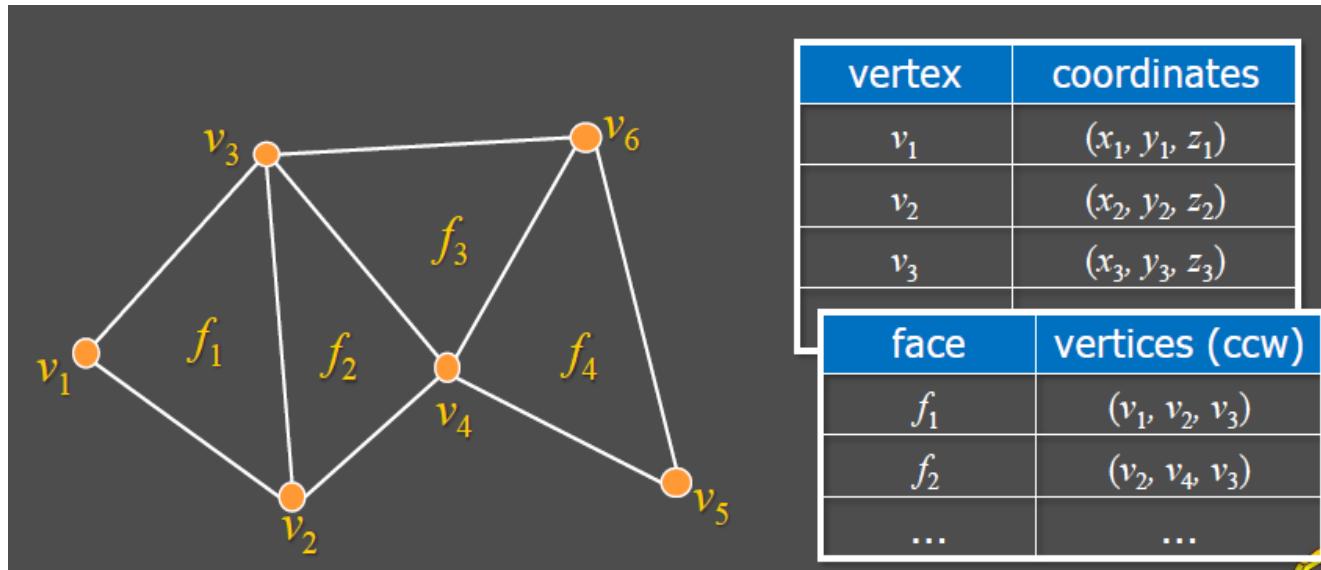
- Vertex-Vertex

Мрежа от полигони

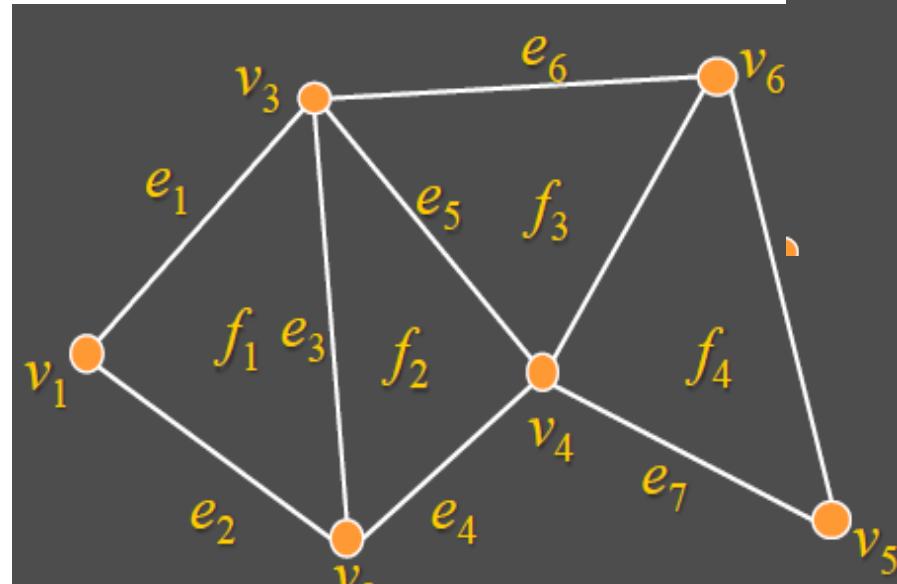
■ Представяне

- Face-Vertex

Мрежа от полигони

- Представяне
  - Winged-Edge

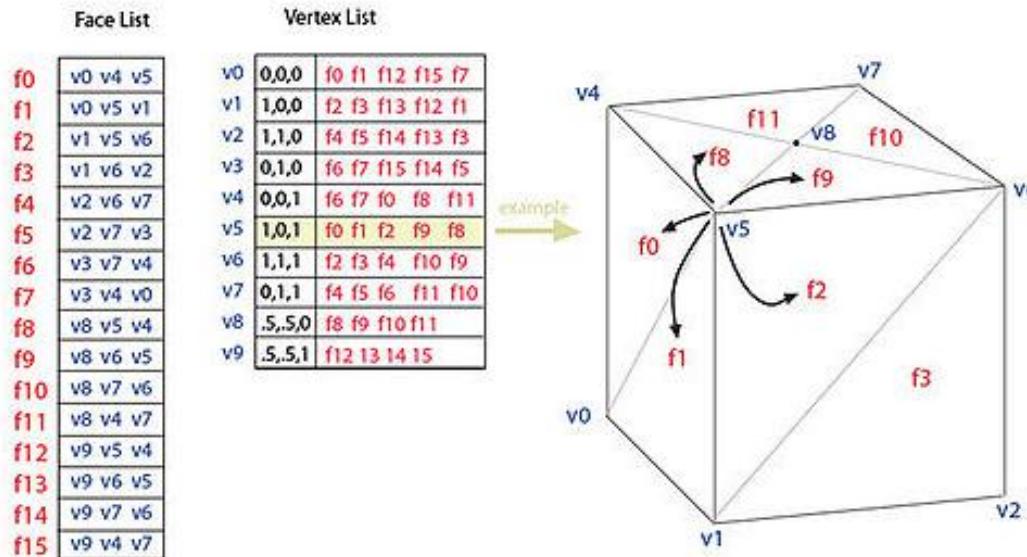
vertex)	coordinates	Edges
v_1	(x_1, y_1, z_1)	(e_1, e_2)
v_2	(x_2, y_2, z_2)	(e_2, e_3)
v_3	(x_3, y_3, z_3)	(e_1, e_5)
...		
face	vertices (ccw)	Edges
f_1	(v_1, v_2, v_3)	(e_1, e_2, e_3)
f_2	(v_2, v_4, v_3)	(v_3, v_4, v_5)
...	...	

Многостени

■ Мрежа от триъгълници

- ❑ разпространено представяне на 3D форми
- ❑ всички възли на даден триъгълник лежат в една равнина
- ❑ лесно се изпълняват различни операции

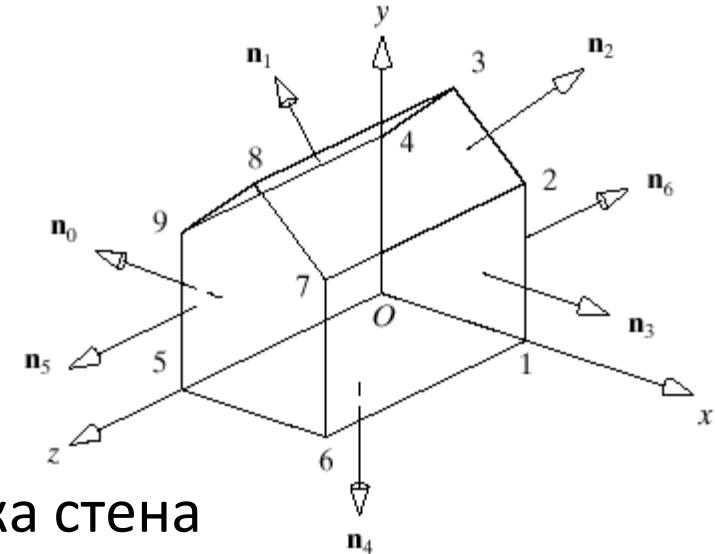
Face-Vertex Meshes

Многостени

■ Пример

- седем многоъгълника
- 10 възела
- плоски стени
- по един нормален вектор за всяка стена

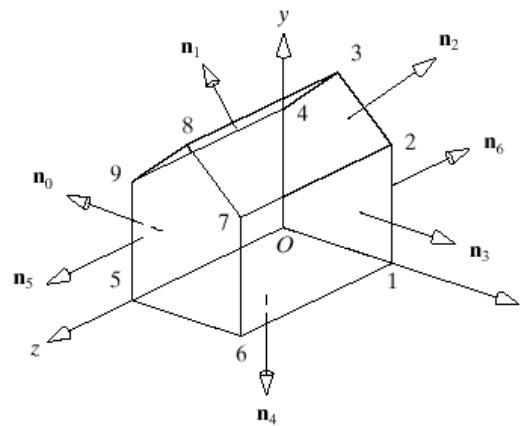

■ Структури за представяне на мрежа от многоъгълници

- съхраняват се уникалните възли и нормалните вектори
- за всеки многоъгълник се описва множество от индекси на възли и нормални вектори

Многостени

vertex	x	y	z
0	0	0	0
1	1	0	0
2	1	1	0
3	0.5	1.5	0
4	0	1	0
5	0	0	1
6	1	0	1
7	1	1	1
8	0.5	1.5	1
9	0	1	1

normal	n_x	n_y	n_z
0	-1	0.707	0
1	-0.707	0.707	0
2	1	0	0
3	0	-1	0
4	0	0	1
5	0	0	-1
6			

- ВЪЗЛИ
  - геометрия на обекта
- нормални вектори
  - ориентация
- МНОГОЪГЪЛНИЦИ
  - ТОПОЛОГИЯ

face	vertices	associated normal
0 (left)	0,5,9,4	0,0,0,0
1 (roof left)	3,4,9,8	1,1,1,1
2 (roof right)	2,3,8,7	2,2,2,2
3 (right)	1,2,7,6	3,3,3,3
4 (bottom)	0,1,6,5	4,4,4,4
5 (front)	5,6,7,8,9	5,5,5,5,5
6 (back)	0,4,3,2,1	6,6,6,6,6

Многостени

■ *Мрежа от многоъгълници*

□ характеристики

- плътност
- свързаност
- простота
- равнинност
- изпъкналост

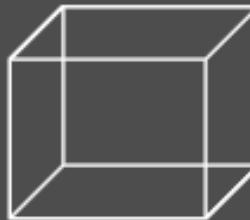
□ недостатъци

- равнинни многоъгълници
- ограничена разделителна способност
- трудно се извършват деформации
- няма естествена параметризация

Представяне на многостени

■ Категории

- Wire-frame

- Surface

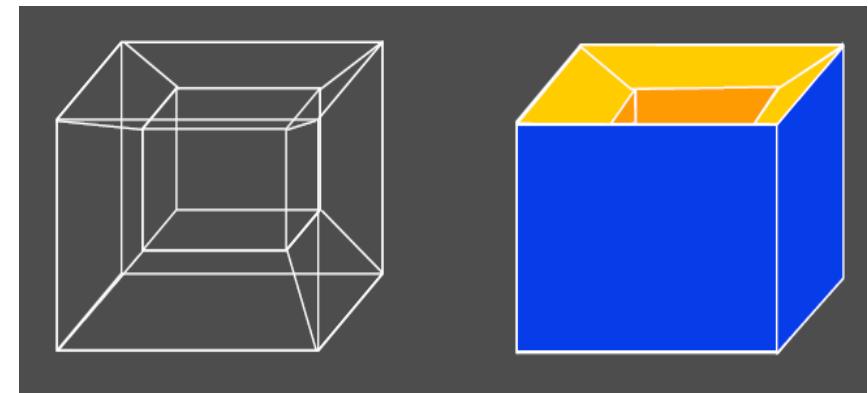

- Volumetric

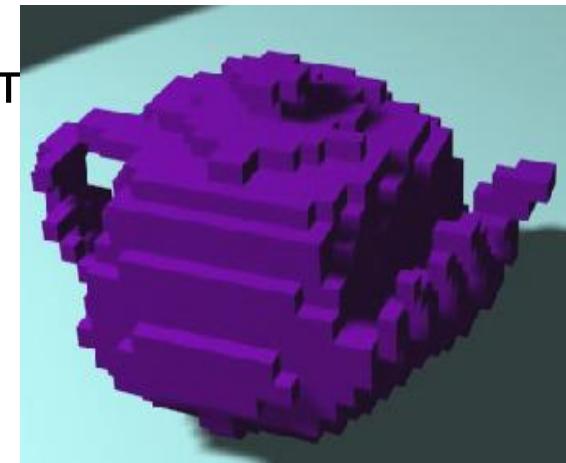
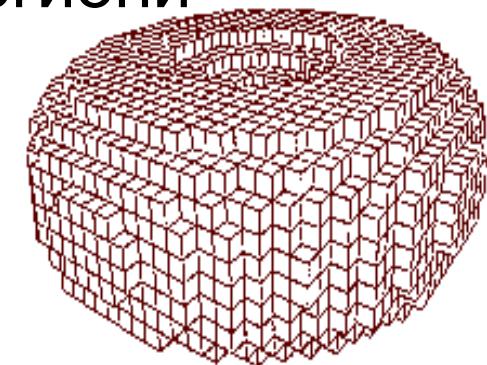
Wire-Frame

- Представяне на обектите като множество от точки (node) и линии (edge)
  - граф
  - топологична информация
- предимства
  - бързо визуализиране в интерактивни системи
- недостатък
  - сложно

Volumetric

- Разделяне на пространството на региони
  - voxel
- предимства
  - просто използване на булеви операции
  - просто тестване за принадлежност
  - представяне на вътрешността на обект
- недостатъци
  - неефективно съхранение
  - липсва гладкост
  - трудно се манипулира

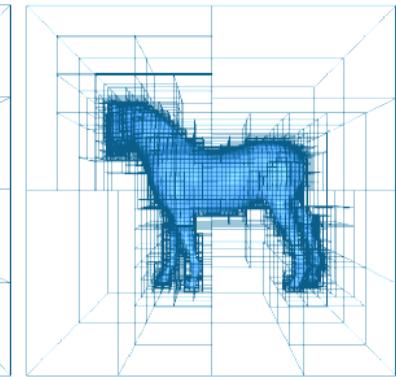
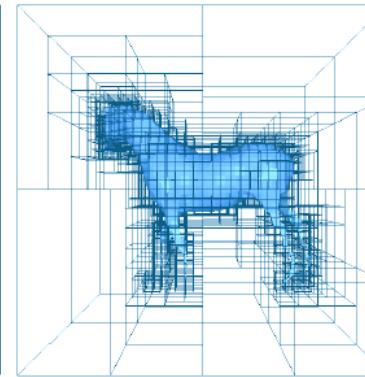
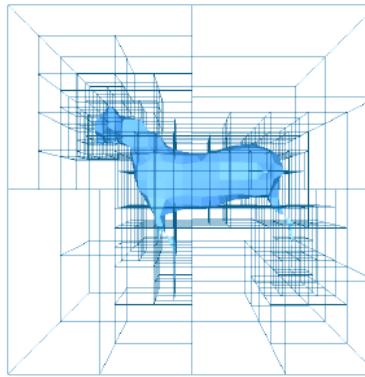
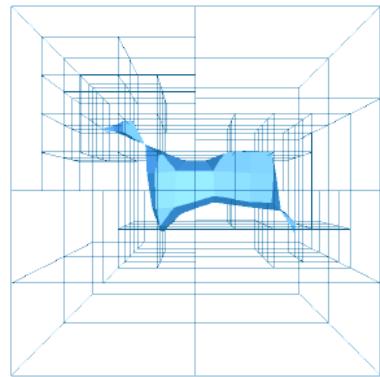
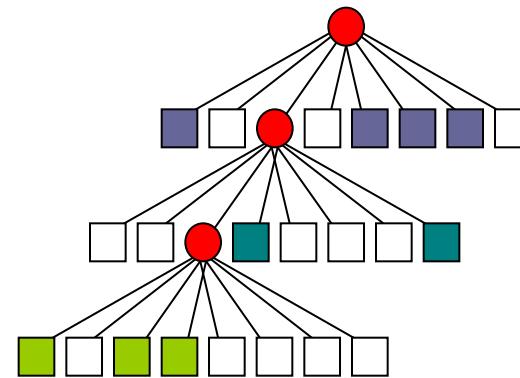
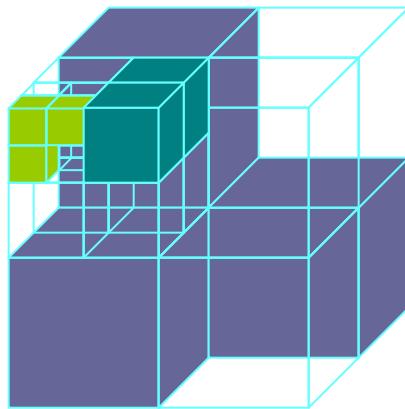

Представяне с осмични дървета

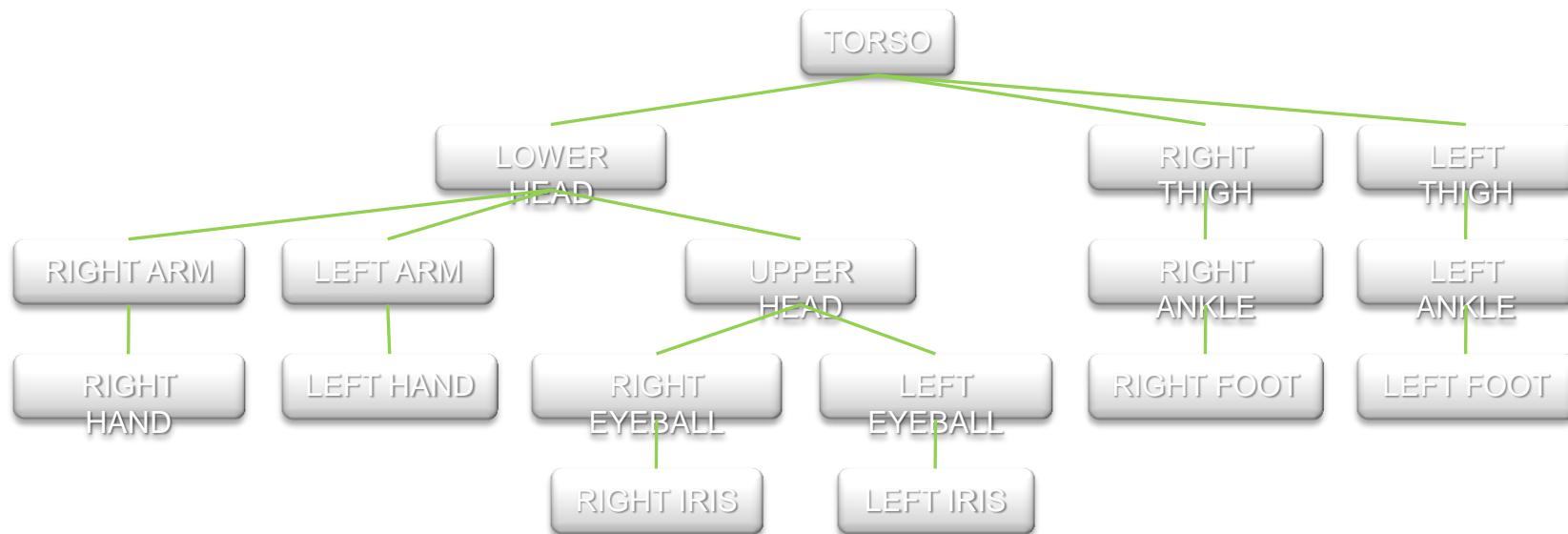
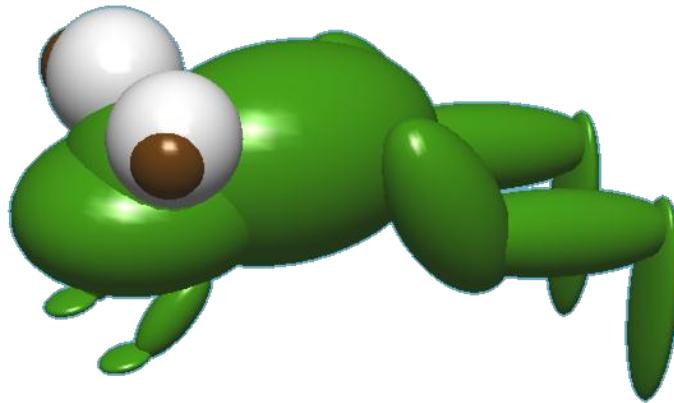
■ Octree

- итеративно разделяне на пространството на кубични под-региоni (voxels)
- условие за край на разделянето
  - еднородност на региона – запълнен или празен
- предимства
  - удобно съхраняване на 3D модели
  - опростен анализ на скрити стени
  - контрол на степента на детайлност в модела

Представяне с осмични дървета

Йерархични модели

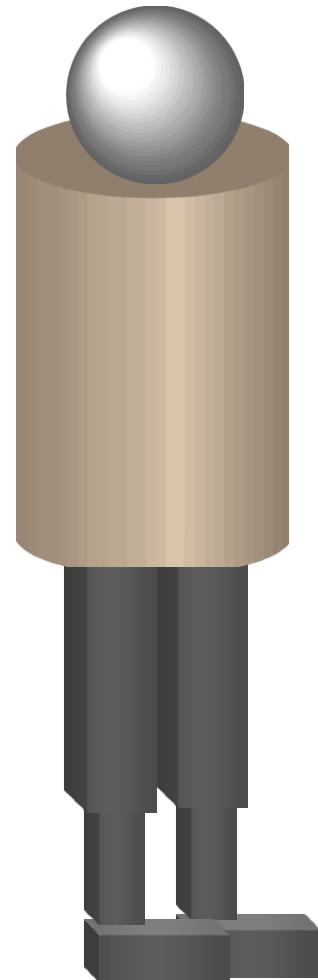
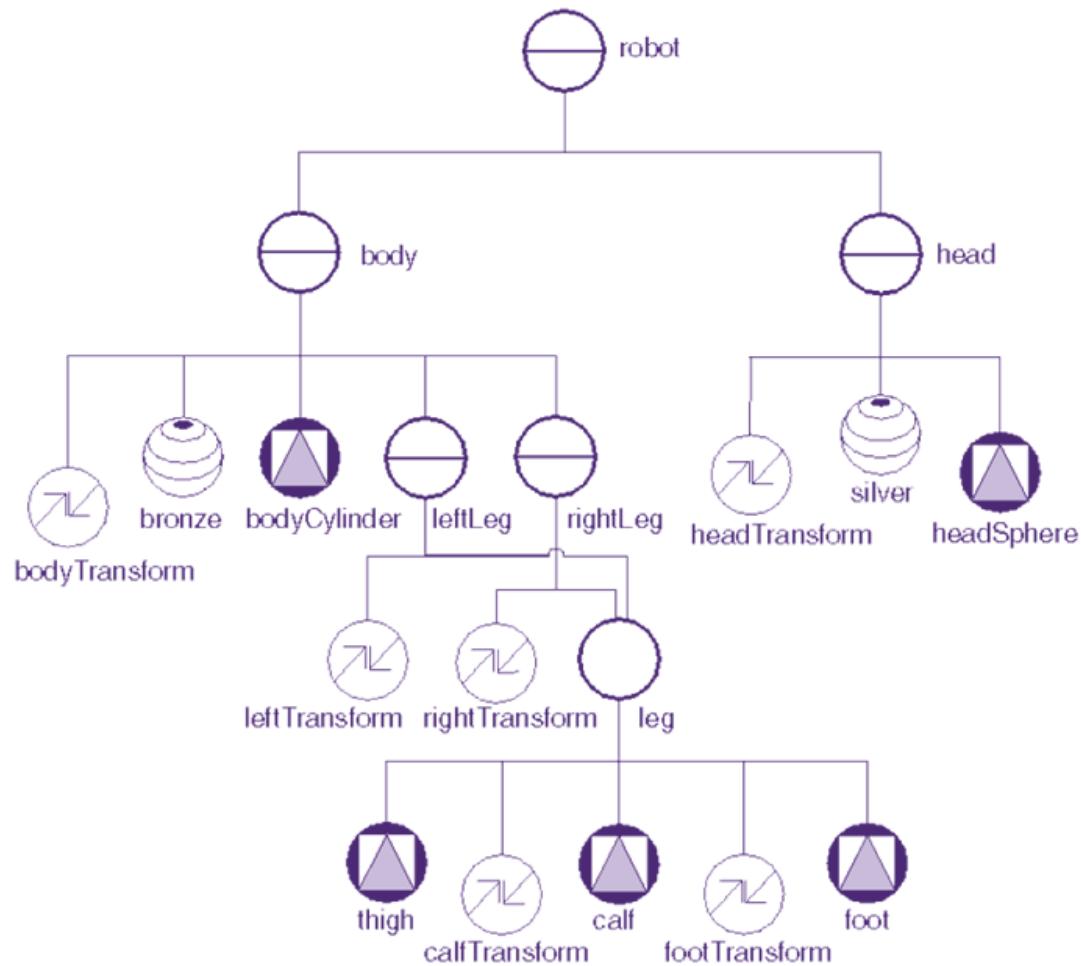

Представяне с граф

■ Scene graph

- йерархично подреждане на компонентите на графичната сцена
- предимство
  - моделиране и визуализиране на вторичните компоненти се опростява заради наследяването на основните компоненти

Представяне с граф

Моделиране на 3D обекти

- Многостени
- *Квадратични повърхнини*
- Представяне чрез трансформации
- Конструктивна геометрия на твърди тела

Квадратични повърхности

- Често използван подход за моделиране на класове обекти
  - 3D повърхнините се описват *с квадратични уравнения*
- Квадратични повърхности
  - сфера
  - елипсоид
  - тороид
  - параболоид
  - хиперболоид

Сфера

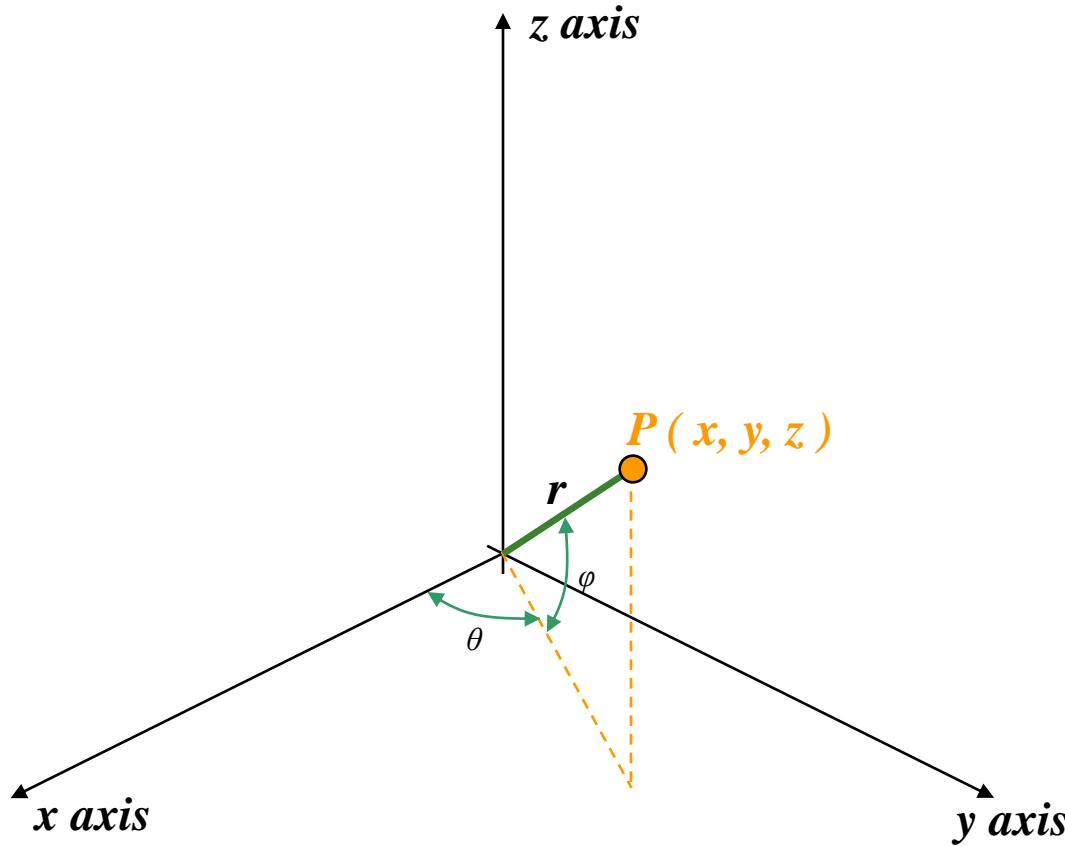
- Сферична повърхност с радиус r и център в началото на координатната система
  - множеството от точки (x, y, z) , за които е изпълнено

$$x^2 + y^2 + z^2 = r^2$$

- Параметрично представяне

$$\begin{aligned}x &= r \cos \phi \cos \theta & -\frac{\pi}{2} \leq \phi \leq \frac{\pi}{2} \\y &= r \cos \phi \sin \theta & \\z &= r \sin \phi & -\pi \leq \theta \leq \pi\end{aligned}$$

Сфера

Сфера

■ Представяне на сфера в OpenGL с използване на GLUT

```
GLUquadricObj *mySphere  
  
mySphere=gluNewQuadric();  
//create the new sphere object  
  
gluQuadricDrawStyle(mySphere,GLU_FILL);  
// some other styles: GLU_POINT, GLU_LINE  
  
gluSphere(mySphere,1.0,12,12);  
// radius, # longitude lines, # latitude lines
```

Квадратични повърхности

- Представяне на квадратични повърхности в OpenGL с използване на GLUT
  - предефинирани обекти с квадратични повърхности
  - glutWire***()
  - glutSolid***()
- примери
  - glutWireCube(size); glutSolidCube(size);
  - glutWireSphere(radius, nlongitudes, nlatitudes);
  - glutWireCone(rbase, height, nlongitudes, nlatitudes);
  - glutWireTeapot(size);
  - и др.

Моделиране на 3D обекти

- Многостени
- Квадратични повърхнини
- *Представяне чрез трансформации*
- Конструктивна геометрия на твърди тела

Представяне чрез трансформации

■ *Sweep presentation*

- полезно представяне на 3D обекти с трансляционна, ротационна и други симетрии
- обектите се задават като двумерни модели и преобразуване, което премества тези модели в пространството

Представяне чрез трансформации

■ *Generative object description*

- ❑ представяне на 3D чрез движение на 2D (възли + движение)

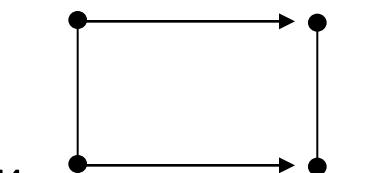
■ Линия

- ❑ път на движение на точка (едномерен случай)

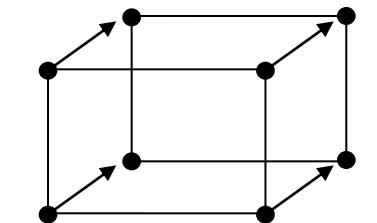
■ Квадрат

- ❑ път на движение на линия перпендикулярно на себе си (двумерен случай)

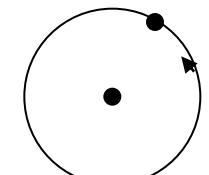
■ Куб

- ❑ път на движение на възлите на квадрат перпендикулярно на себе си (тримерен случай)

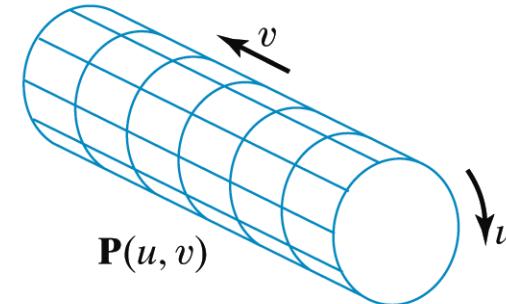
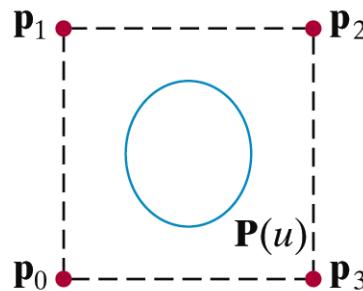

■ Окръжност

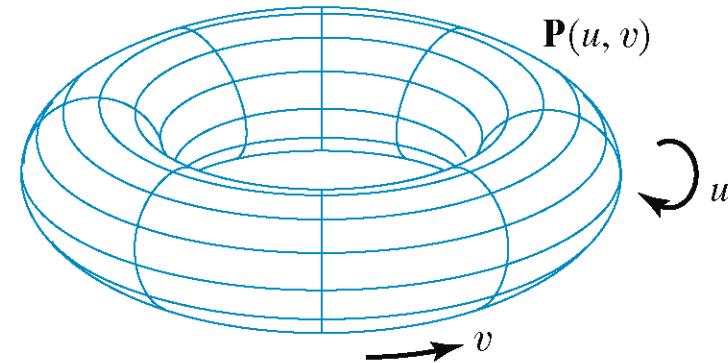
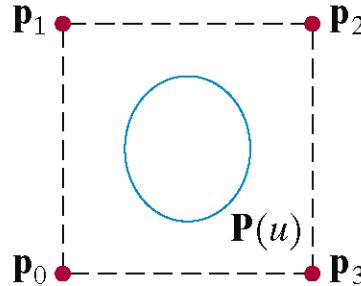
- ❑ път на движение на точка при завъртането ѝ на фиксирано разстояние около център

Представяне чрез трансформации

Axis of
Rotation

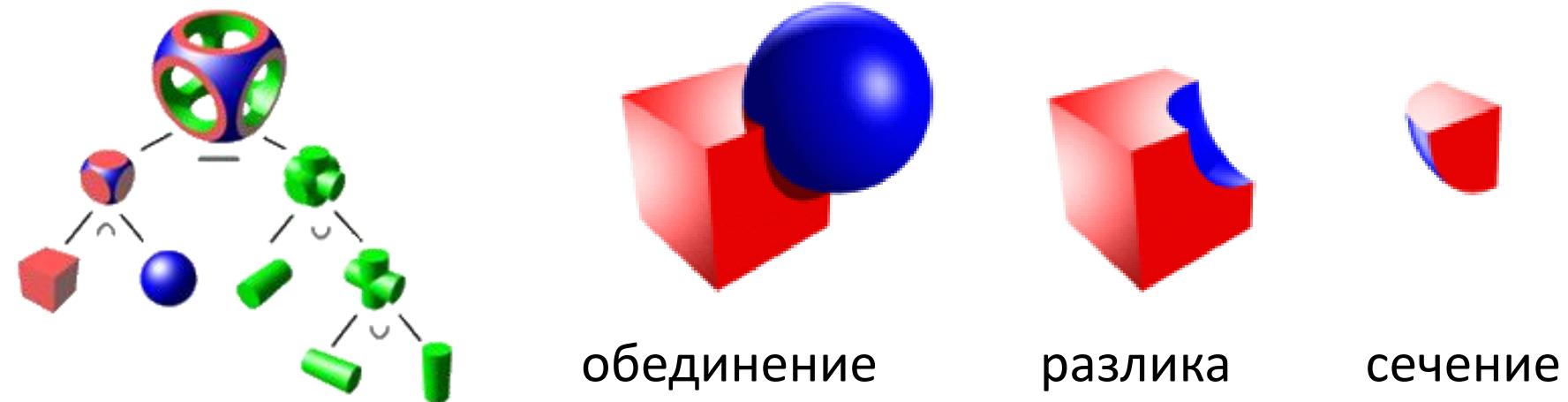
Моделиране на 3D обекти

- Многостени
- Квадратични повърхнини
- Представяне чрез трансформации
- *Конструктивна геометрия на твърди тела*

Конструктивна геометрия

■ Constructive Solid Geometry

- метод за моделиране на 3D обекти чрез комбиниране на примитивни геометрични форми с булеви операции

Констр. геометрия на твърди тела

■ Йерархични модели

- частите на модела зависят един от друг

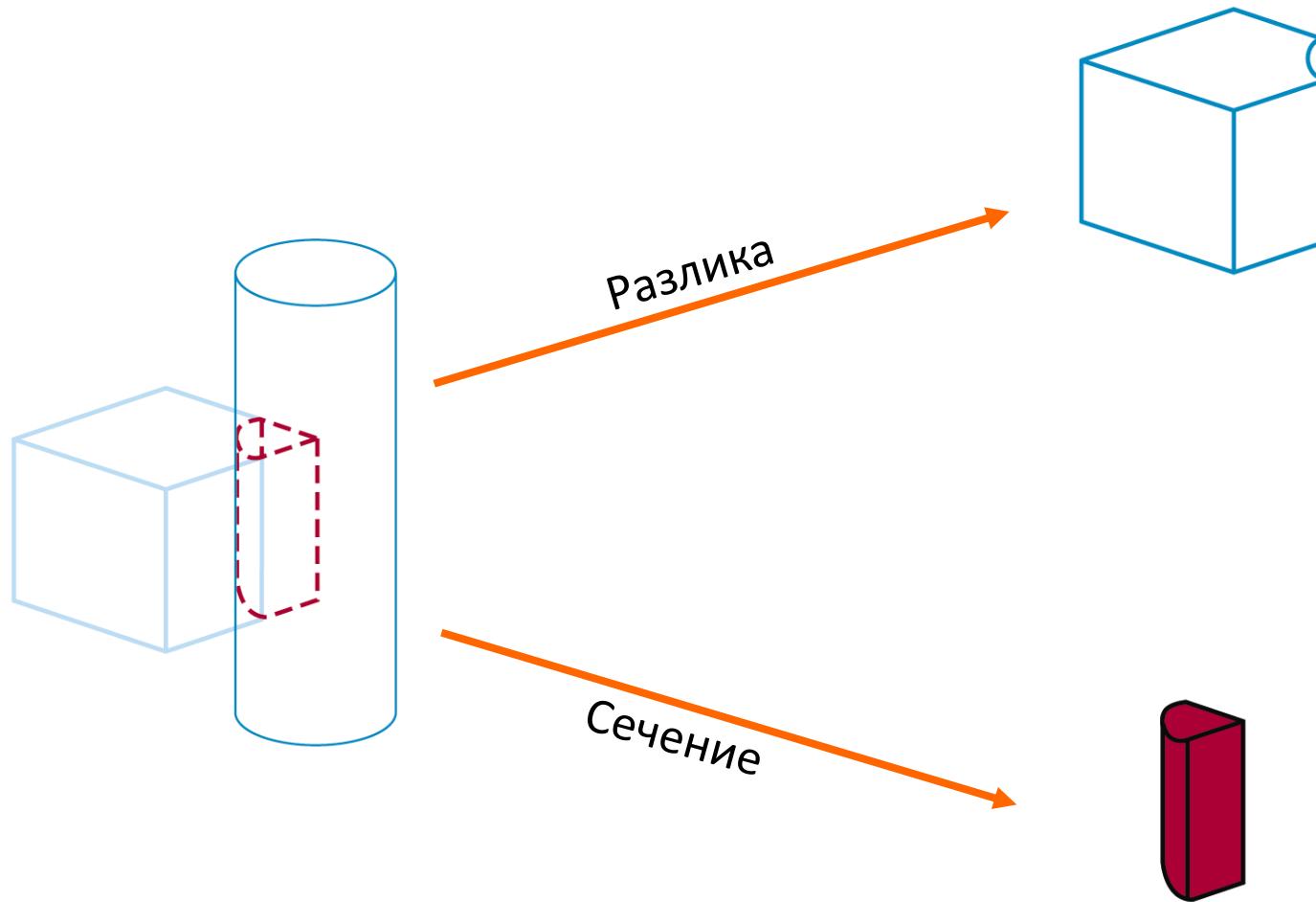
■ *Constructive Solid Geometry (CSG)*

- методи за представяне на обекти чрез плътни геометрични многостени и теоретико-множествени операции между тях

■ Използвани теоретико-множествени операции

- обединение
- сечение
- разлика

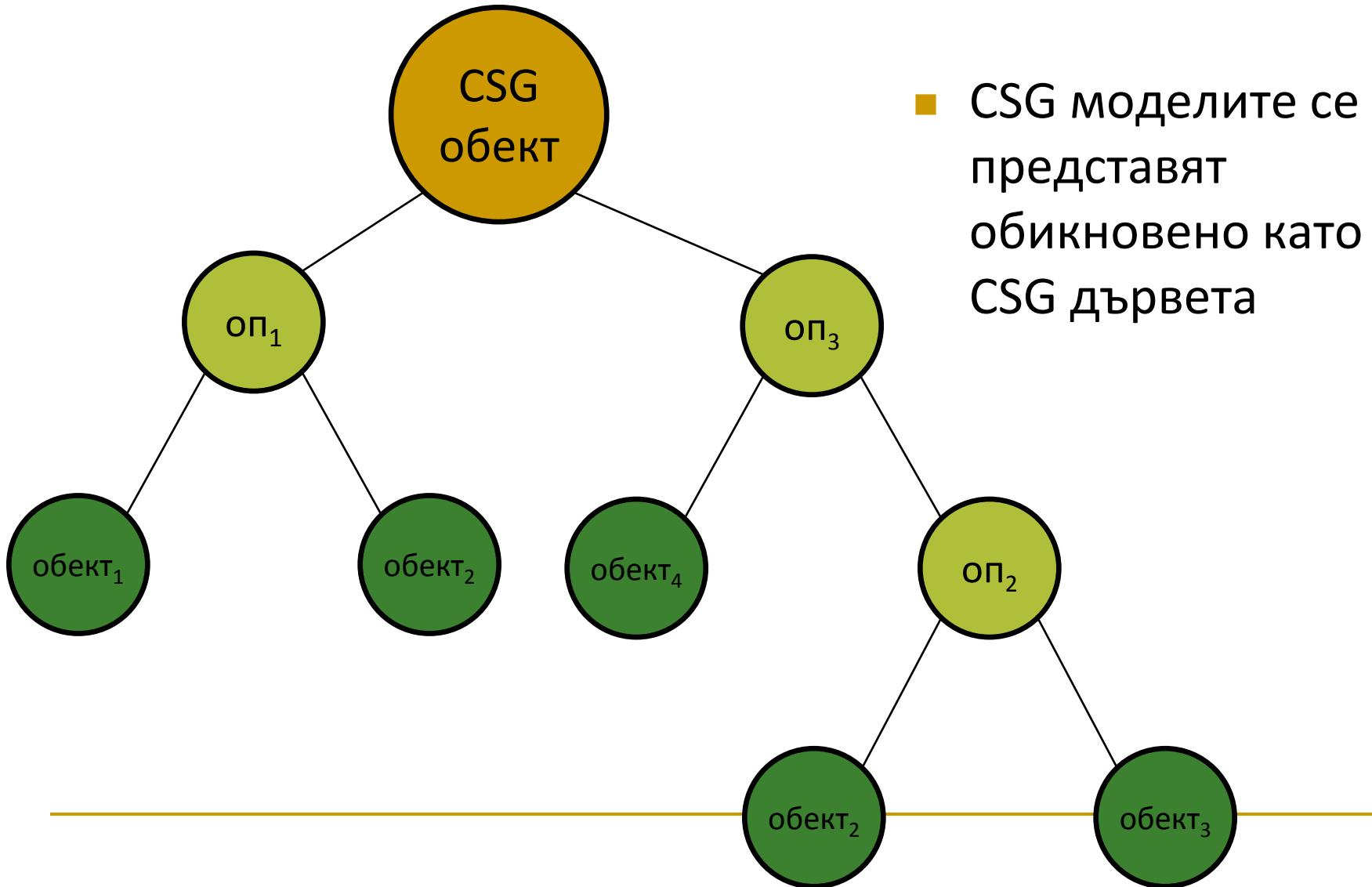
Констр. геометрия на твърди тела

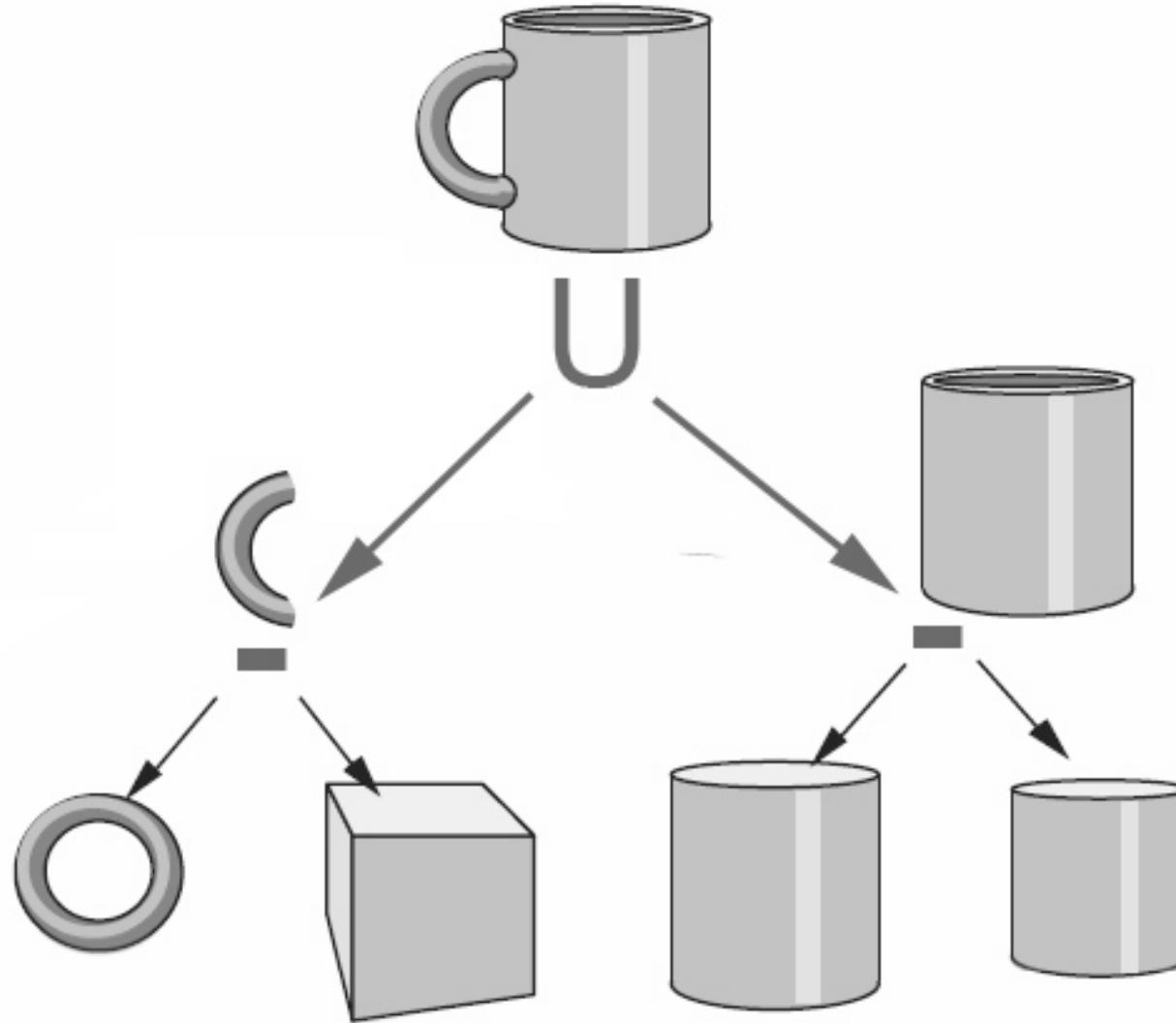
Констр. геометрия на твърди тела

- Използва се малко можество примитиви
  - куб, пирамида, сфера, конус
- Модел на нов обект се създава от моделите на два обекта, комбинирани чрез теоретико-множествена операция
- Новите модели могат да се използват за създаване на друг модел
- Процесът продължава докато се моделира цялата сцена с всички необходими обекти

Констр. геометрия на твърди тела

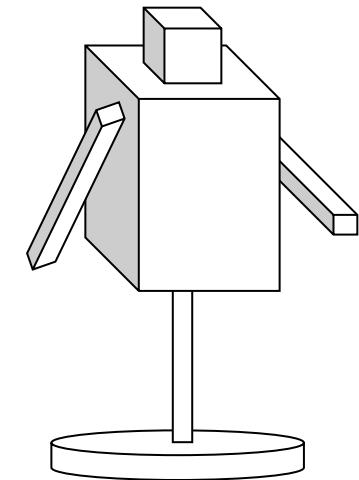

Констр. геометрия на твърди тела

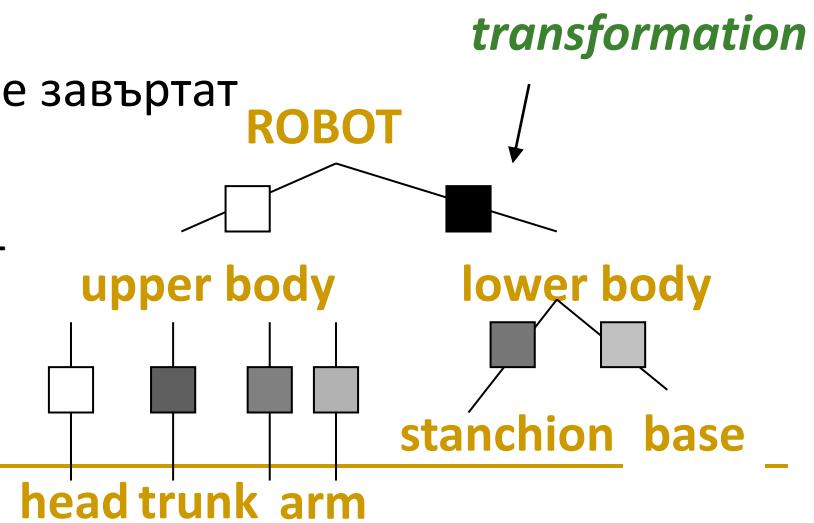

Констр. геометрия на твърди тела

- Трансформациите на възел родител се прилагат и за възлите-деца

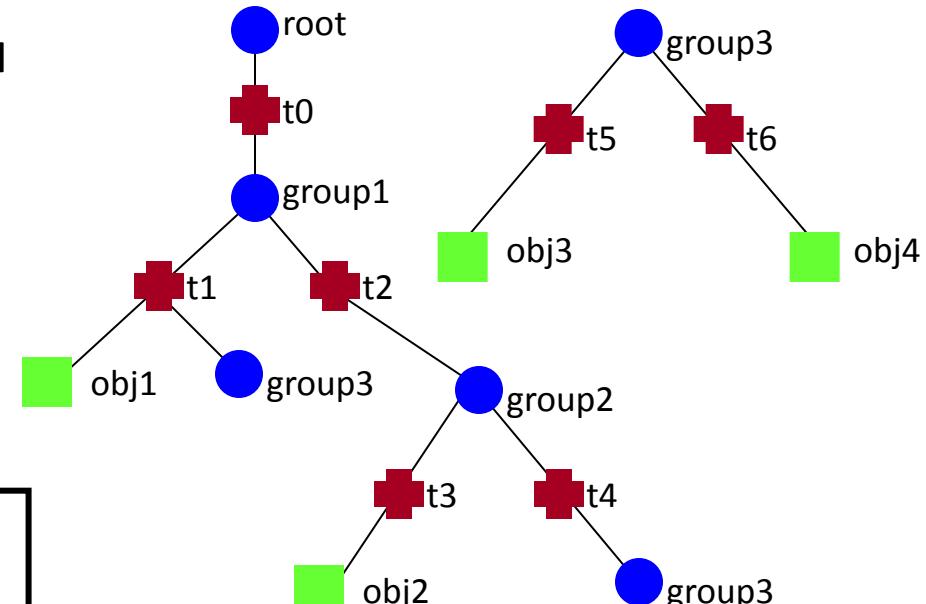

- **Пример:** робот
  - онова, добра част , горна част
    - роботът се завърта
      - долната и горната част също се завъртат
    - горната част се завърта
      - главата и рамото също се завъртат

Констр. геометрия на твърди тела

- Трансформациите променят всички възли-деца
- Поддърветата се наричат подгрупи и могат да се използват отново като обекти
- Обект може да се подложи на различни трансформации
  - например възел group3 се използва 2 пъти
    - след трансформация t1
    - след трансформация t4

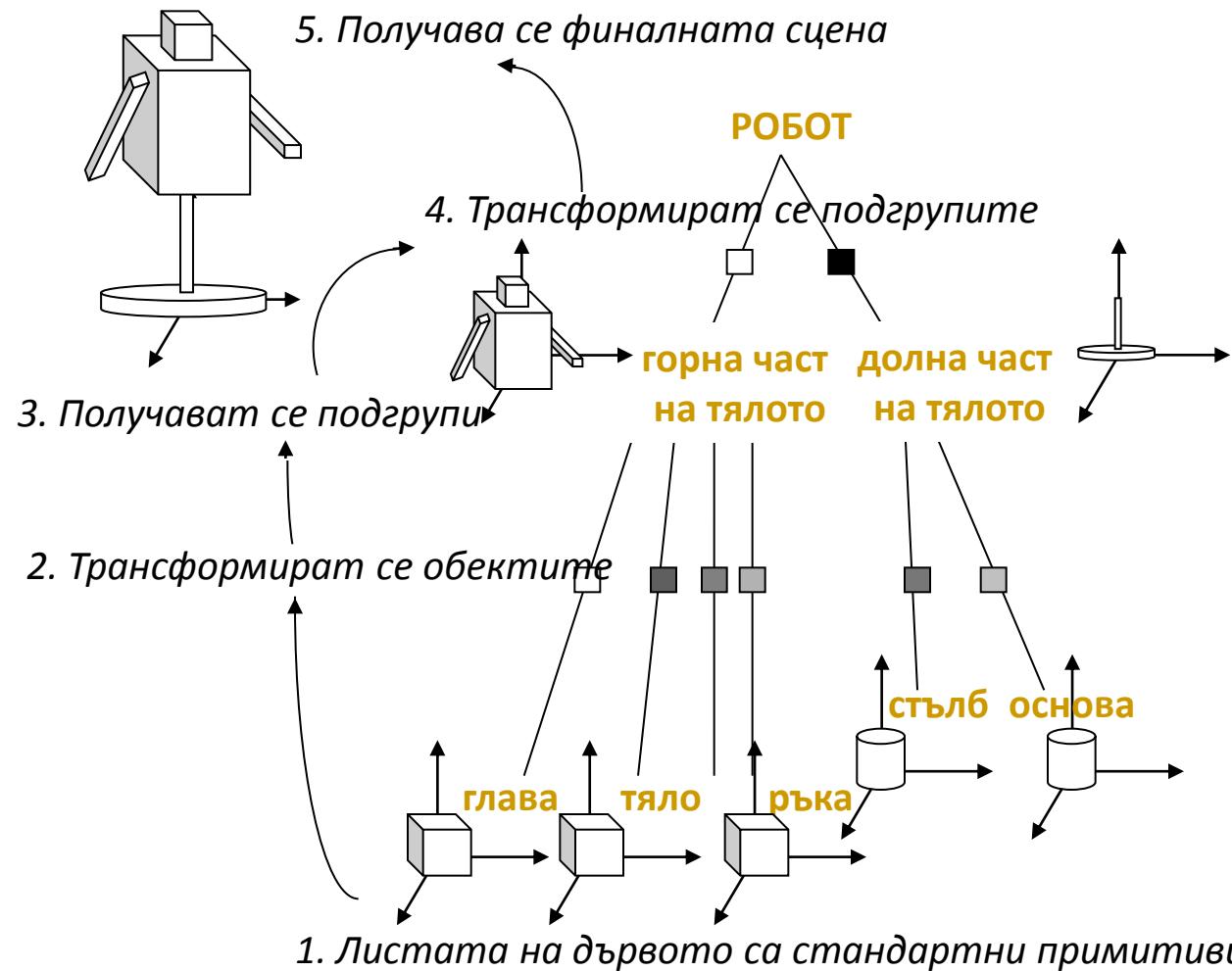

[■] възел обект (геометрия)

[+] възел трансформация

[●] възел група

Констр. геометрия на твърди тела

Констр. геометрия на твърди тела

■ Съхраняване на 3D сцени

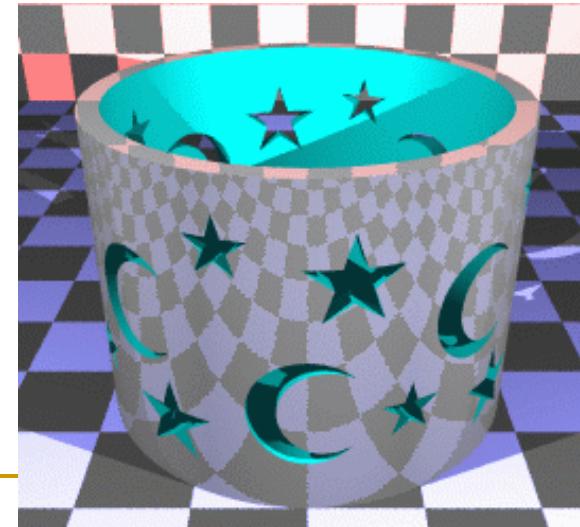
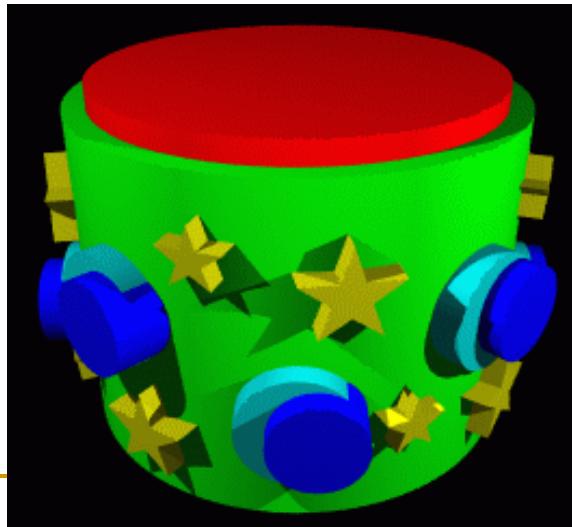
- Граф на сцената (*Scene Graph*)
  - Directed acyclic graph (DAG)

■ Типичен формат на граф на сцената

- обекти
  - куб, сфера, конус, многостен, и т.н.
- съхраняват се чрез възлите си
- задават се атрибутите им
  - цвят, текстура, и др.
- трансформации
  - възли в графа на сцената

Конструктивна геометрия

- Предимства
  - просто моделиране
  - херархичност
- често прилаган подход в CAD/CAM системите

Констр. геометрия на твърди тела

■ *Йерархични модели в OpenGL*

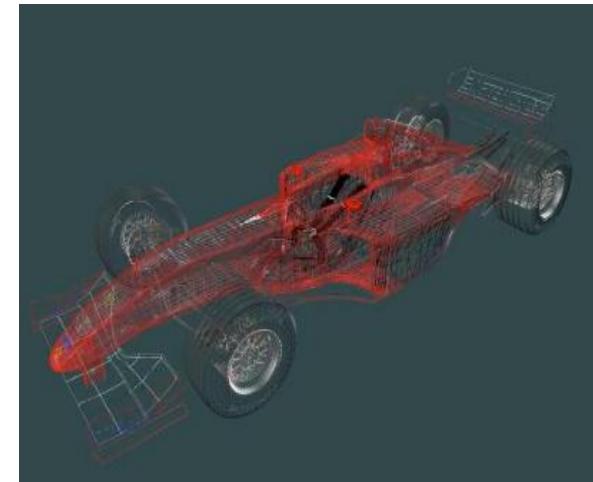
- имплементират се с използване на матричен стек
  - матричният стек съхранява матриците за проектиране и трансформация на моделите на обектите и за визуализиране на обектите (projection & model-view)
- използват се функциите за промяна съдържанието на матричния стек
  - `glPushMatrix();`
  - `glPopMatrix();`
- Определя се визуализиране на цял обект по зададен модел, като се запазва модела за генериране и на друг модели
  - с използване на геометрични трансформации

Констр. геометрия на твърди тела

- **Йерархични модели в OpenGL**
- Създаване на йерархично представяне на сцена (дърво)
  - моделът на всеки обект се представя в собствена координатна система
  - обхожда се дървото и се прилагат трансформациите за преобразуване на моделите на обектите в световна координатна система
  - *правило за обхождане*
    - при переход наляво от възел към възел с необходим десен възел-наследник се изпълнява `glPushMatrix()`;
    - при връщане обратно в този възел се изпълнява `glPopMatrix()`;

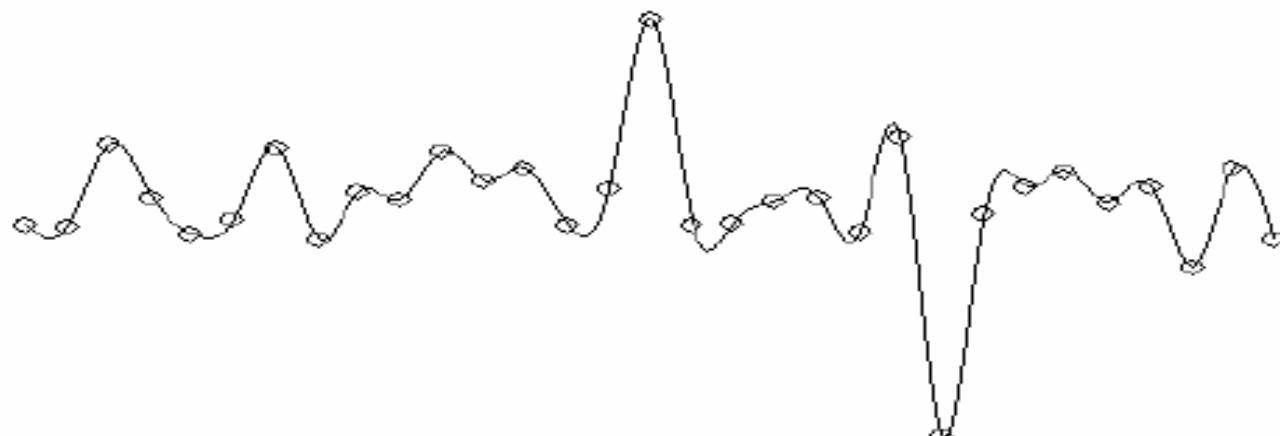
Моделиране на сложни форми

- Апроксимиране с прости примитиви
  - линии, полигони
- При сложни обекти
  - недостатъци
    - голям брой примитиви
    - може да се използва уравнение на сфера, но не и на телефон или човешко лице
  - решение
    - по-сложни примитиви
      - криви (2D) и повърхнини (3D)

Моделиране на сложни форми

- Изисквания към криви/повърхнини в КГ
  - локално управление на формата
    - за да се създава и модифицира лесно
  - гладкост, непрекъснатост
  - възможност за оценяване на производни
  - лесно визуализиране

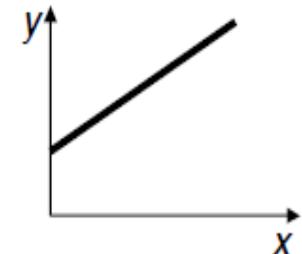
Представяне на криви

- Три форми за представяне на криви в пространството
  - **явно**
  - **неявно**
  - **параметрично**

Представяне на криви

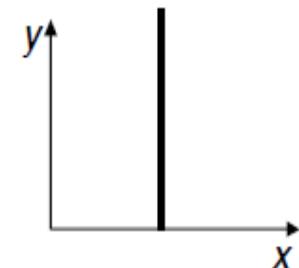
■ Явно

- $y = f(x)$
  - $y = mx + b$
- лесно се генерираят точки
- трябва да бъде функция
  - ограничение
    - вертикални линии

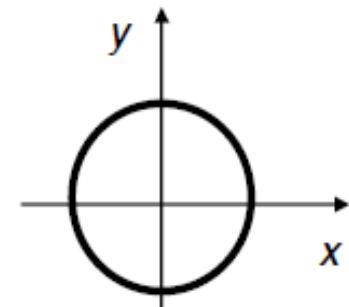
Представяне на криви

- Явно: $y = f(x)$

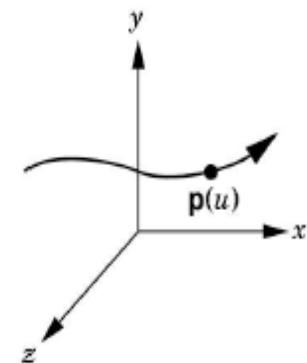
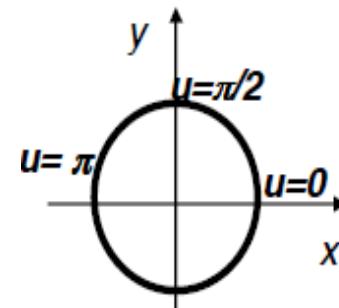
- Неявно

- $f(x,y) = 0$
  - $x^2 + y^2 - r^2 = 0$
- лесно се проверява дали точка лежи на кривата
- трудно се генерираят точки

Представяне на криви

- Явно: $y = f(x)$
- Неявно: $f(x,y) = 0$
- *Параметрично*
  - $(x,y) = (f(u), g(u))$
    - $(x, y) = (\cos u, \sin u)$
  - лесно се генерираят точки

Параметрично представяне

■ *Параметризиране на крива*

- зависимост между промените на u и промяната на вида на дадена крива в xyz пространството

■ Защо криви, а не полилинии?

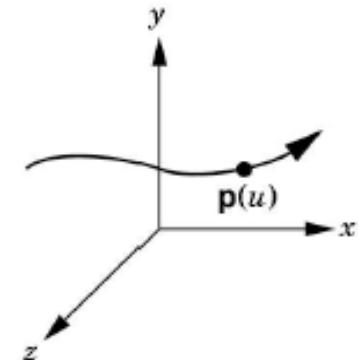
- редуцира се броя точки
- лесно се имплементират интерактивни промени

■ Защо параметрични, а не криви от вида $y, z = f(x)$?

- лесно се представлят произволни криви
- ротационна инвариантност

■ Защо параметрични, а не явни?

- по-просто
- по-ефективно

Параметрични криви

■ параметрични криви

- аналогично на траектория на обект в пространството
- параметър t
  - аналогичен на време на движение
- чрез параметъра се задава
  - позиция
  - тангентна скорост
  - кривина

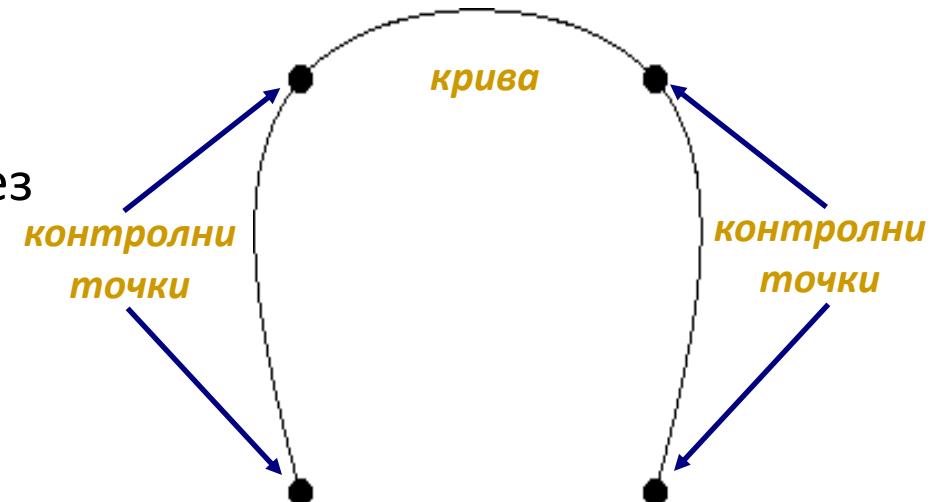
Сплайн криви

■ Параметрични криви

- гладка крива минаваща през зададени контролни точки

Pierre Bézier

■ Криви на Безие

- метод за апроксимация на сплайнови криви
- предложен от френския инженер Пиер Безие за дизайн на корпуса на автомобилите на Рено

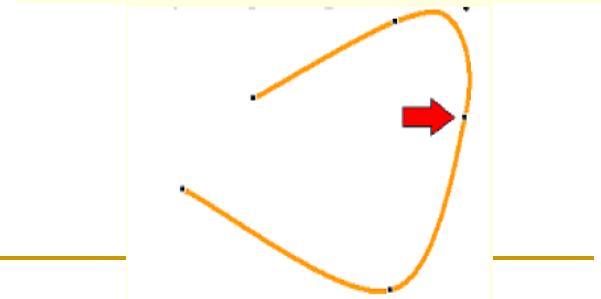
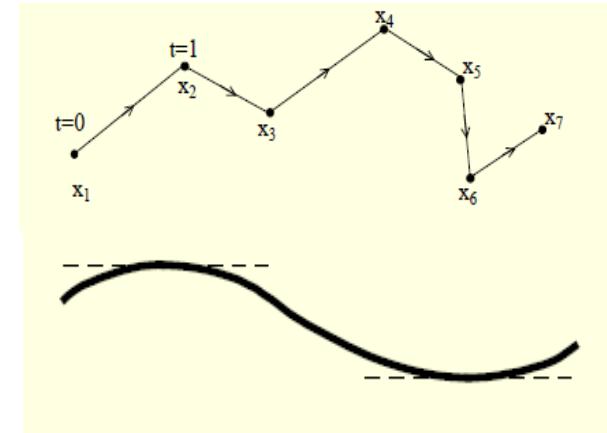
Сплайн криви

- Крива със свободна форма минаваща през или в близост до множество точки
- Стандартни входни данни
  - множество контролни точки standard spline input – set of points $\{P_i\}$ $i = 0, n$

Сплайн криви

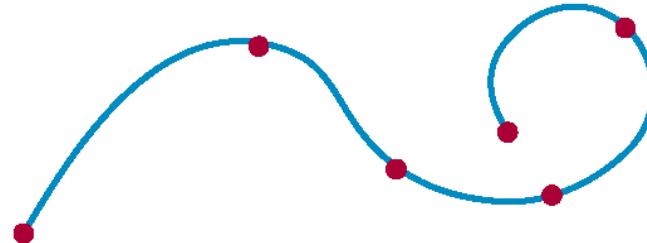
- Параметрични криви, при които линейната интерполяция с прави линии се обобщава за интерполяционни параметри от по-висок ред

- линейна интерполяция
  - квадратична интерполяция
  - кубична интерполяция

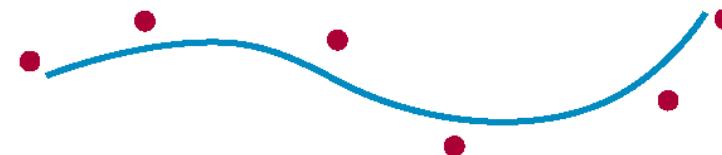

Сплин криви

- Два подхода за определяне на крива според зададени контролни точки
  - **Интерполяция**
    - кривата минава през всички контролни точки

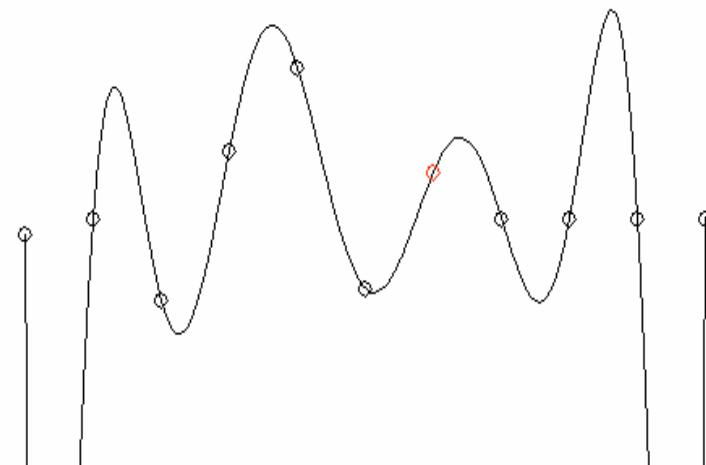
- **Апроксимация**
  - кривата не минава през всички контролни точки

Сплайн криви

■ Полиномна интерполяция

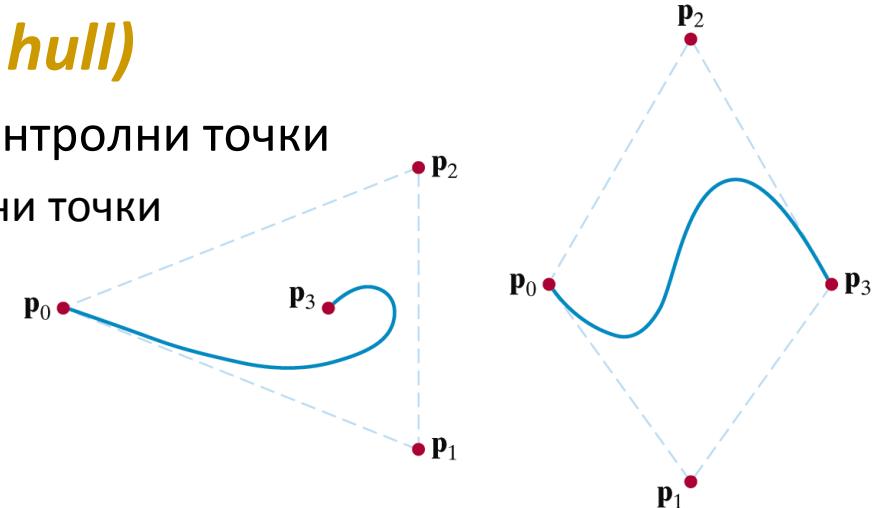
- кривата се приближава с n степенен полином в $n+1$ точки
  - нарича се интерполяция на Лагранж
- голямо изместване между контролните точки
- обикновено се изисква получаване на колкото е възможно по-гладки криви
  - методите с полиноми с голяма степен дават лоши резултати

Сплайн криви

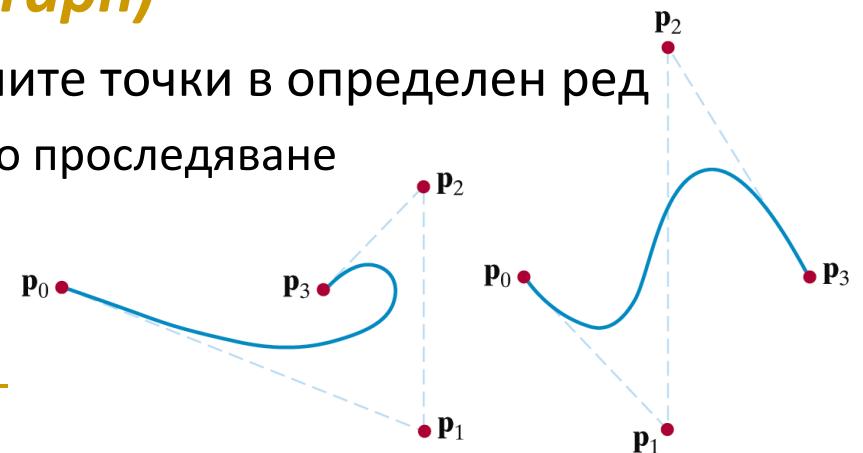
■ Изпъкнала обвивка (*convex hull*)

- граница, определена от всички контролни точки
  - ластик обхващащ всички контролни точки

■ Управляващ граф (*control graph*)

- полилиния, свързваща контролните точки в определен ред
  - обикновено се използва за лесно проследяване на сплайновите криви

Сплайн криви на Безие

- Сплайнова крива с произволен брой контролни точки
  - обикновено се използват 4

- Нека са зададени $n+1$ контролни точки

$$p_k = (x_k, y_k, z_k), \quad k = 0 \div n$$

- По координатите на контролните точки се определя позиционен вектор $P(u)$

- описва с Безие полиномна функция пътя между p_0 и p_n

$$P(u) = \sum_{k=0}^n p_k BEZ_{k,n}(u), \quad 0 \leq u \leq 1$$

Сплайн криви на Безие

- Безие функциите $BEZ_{k,n}(u)$ са полиноми на Бернщайн

$$BEZ_{k,n}(u) = C(n, k)u^k(1-u)^{n-k}$$

където параметрите $C(n,k)$ са биномни коефициенти: $C(n, k) = \frac{n!}{k!(n-k)!}$

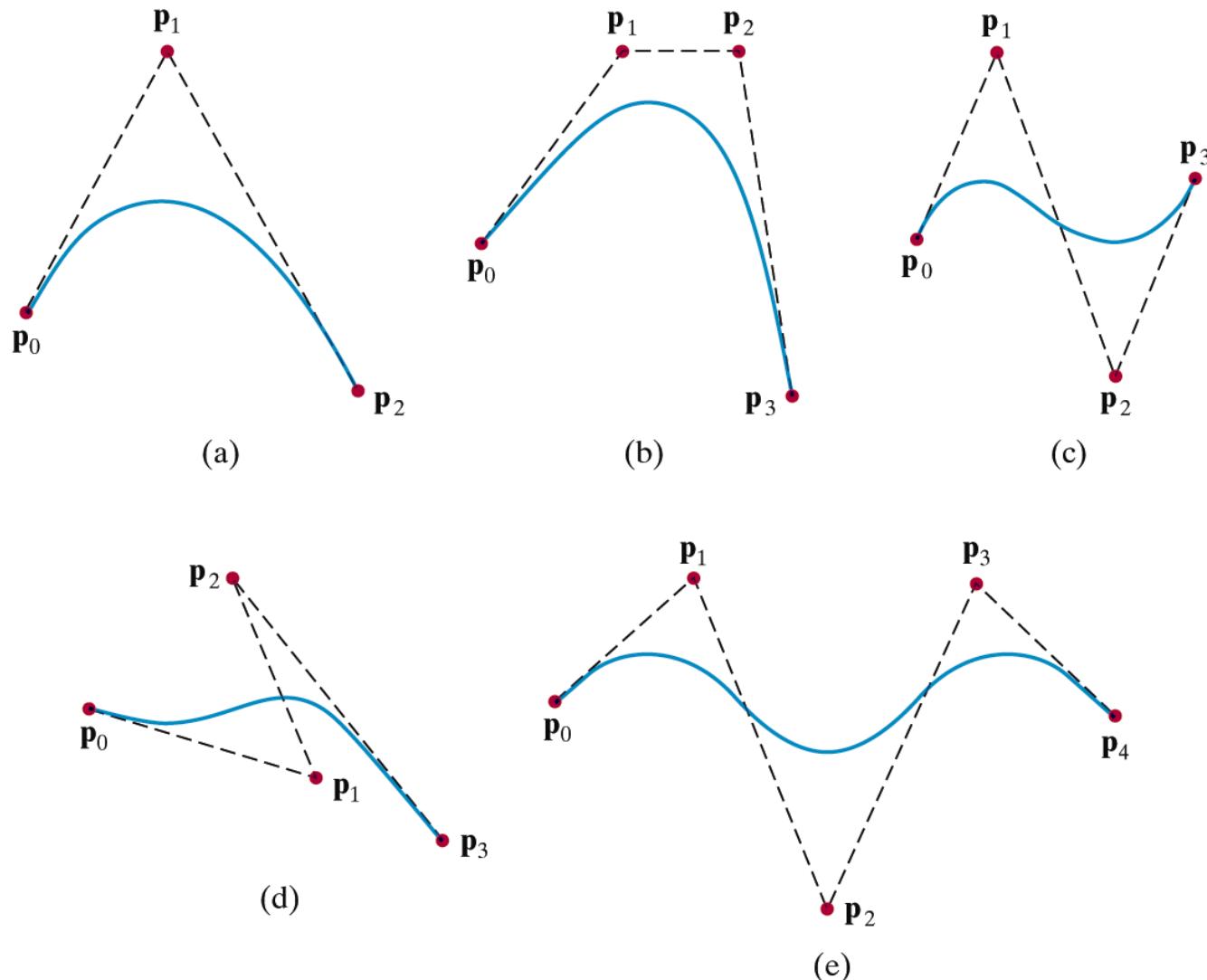
$$x(u) = \sum_{k=0}^n x_k BEZ_{k,n}(u)$$

$$y(u) = \sum_{k=0}^n y_k BEZ_{k,n}(u)$$

$$z(u) = \sum_{k=0}^n z_k BEZ_{k,n}(u)$$

- Координати на точките от кривата

Сплайн криви на Безие

Сплайн криви на Безие

- Първата и последната контролни точки са първата и последната точки от кривата
  - $P(0) = p_0$
  - $P(1) = p_n$
- Кривата лежи в изпъкналата обвивка
  - тъй като всички Безие функции са положителни и сумата им е 1

$$\sum_{k=0}^n BEZ_{k,n}(u) = 1$$

Сплайн криви на Безие

■ **Линейна** $\mathbf{B}(t) = \mathbf{P}_0 + t(\mathbf{P}_1 - \mathbf{P}_0) = (1-t)\mathbf{P}_0 + t\mathbf{P}_1 , t \in [0, 1]$

- дадени са две точки
- Безие кривата е правата между тях
  - еквивалентна на линейна интерполяция

■ **Квадратична** $\mathbf{B}(t) = (1-t)^2\mathbf{P}_0 + 2(1-t)t\mathbf{P}_1 + t^2\mathbf{P}_2 , t \in [0, 1]$

- дадени са три точки
- използват се в True Type шрифтове

■ **Кубична**

$$\mathbf{B}(t) = (1-t)^3\mathbf{P}_0 + 3(1-t)^2t\mathbf{P}_1 + 3(1-t)t^2\mathbf{P}_2 + t^3\mathbf{P}_3 , t \in [0, 1]$$

Сплайн криви на Безие

■ При 4 контролни точки

- $n = 3$
- Безие функции

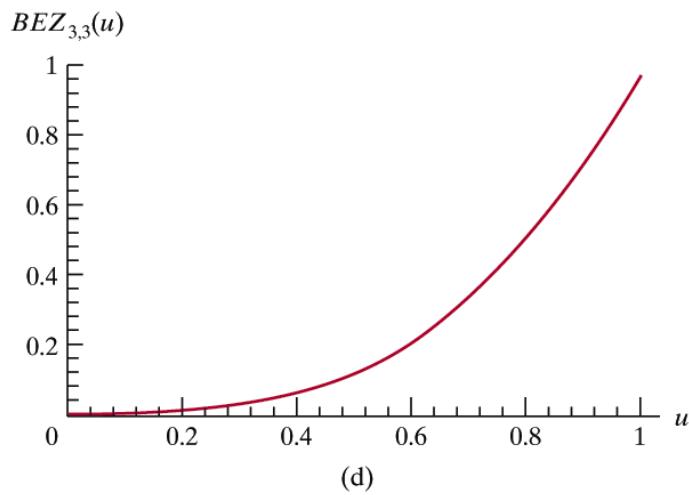
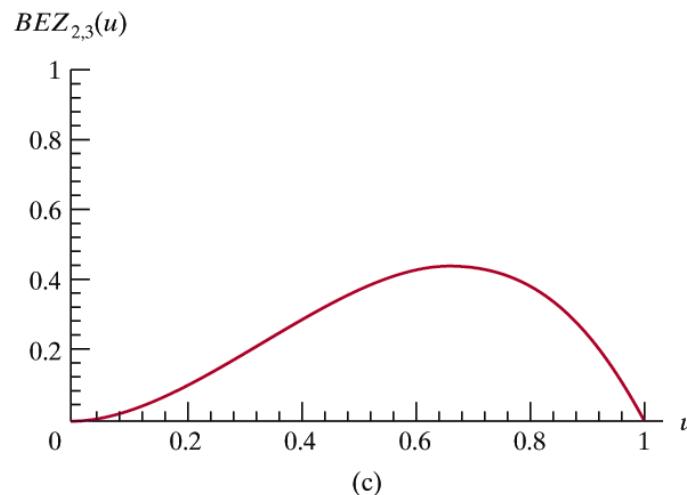
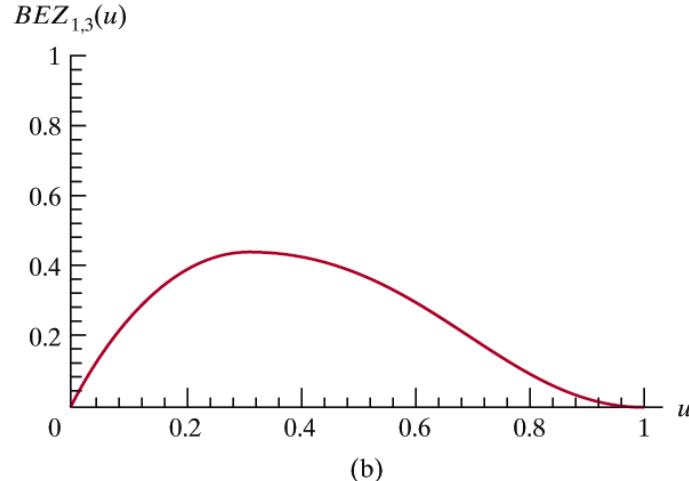
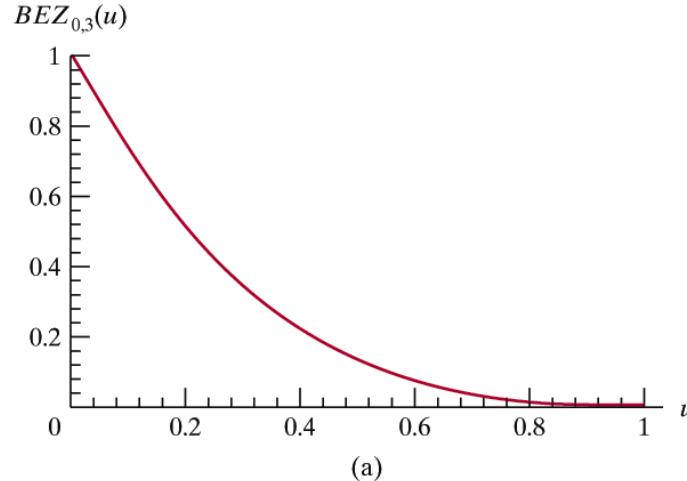
$$BEZ_{0,3} = (1-u)^3$$

$$BEZ_{1,3} = 3u(1-u)^2$$

$$BEZ_{2,3} = 3u^2(1-u)$$

$$BEZ_{3,3} = u^3$$

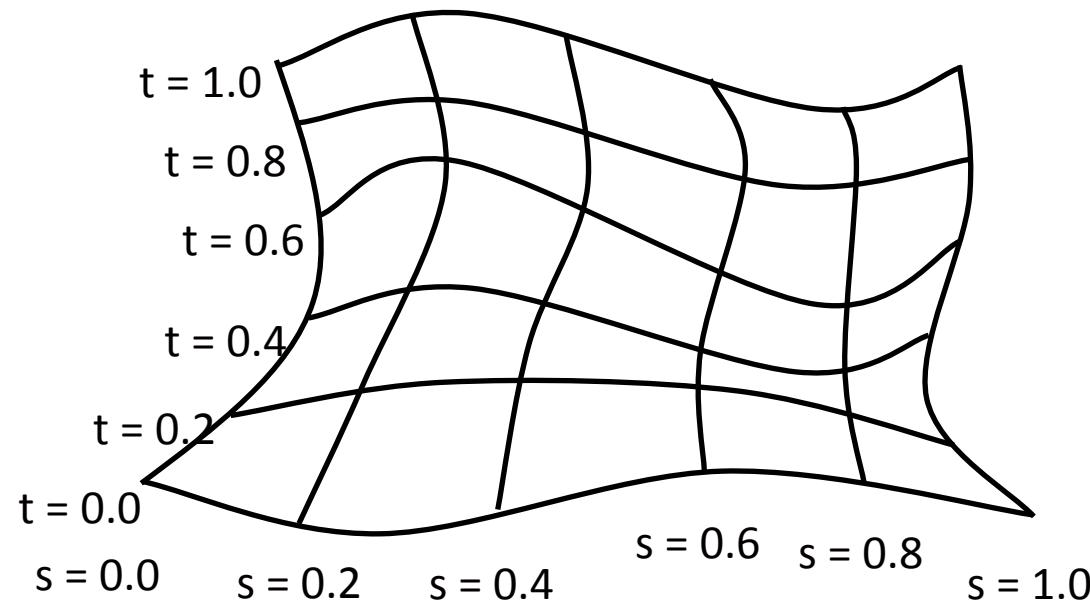
Сплайн криви на Безие

Параметрични повърхности

■ Параметрични бикубични повърхности

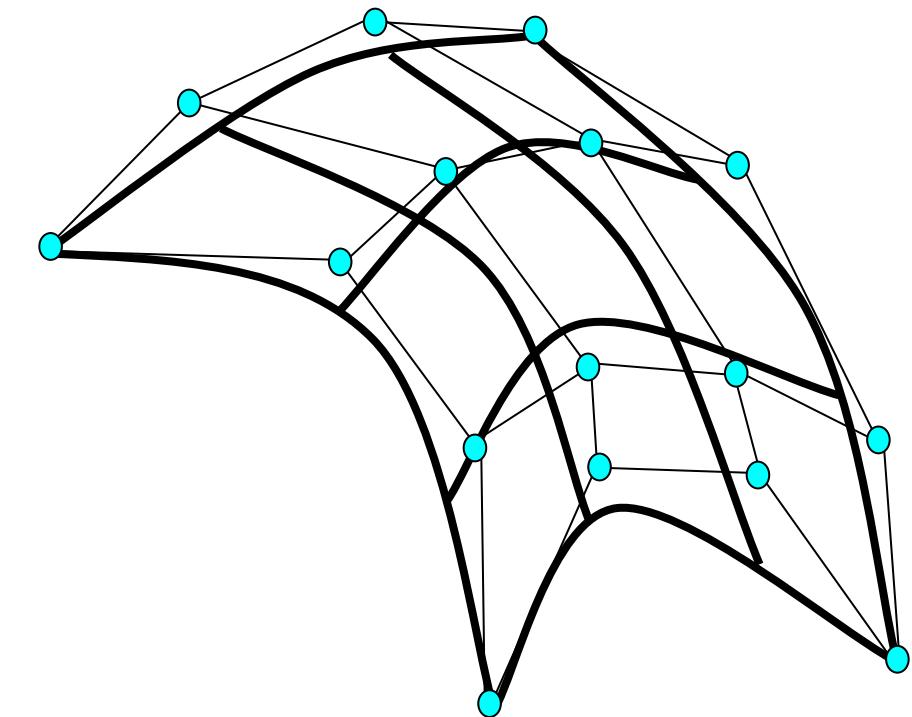
- ❑ разширение на кривите с добавяне на още едно измерение

Безие повърхности

- За всяка област се изискват по
16 контролни точки

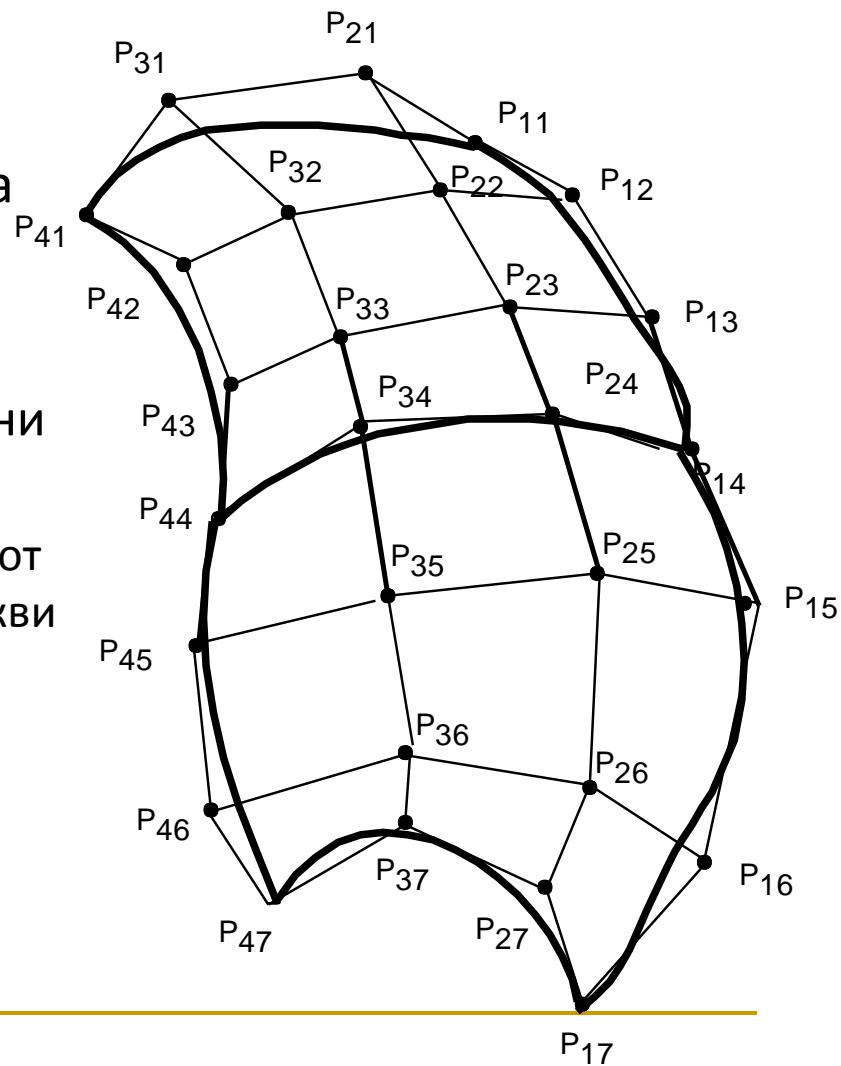
- по 4 контролни точки
в s направление
  - по 4 контролни точки
в t направление

Безие повърхности

- Свързване на Безие повърхности
  - четири общи контролни точки за двете области
  - допълнително условие
    - колинеарни точки от двете страни на свързването
      - т.е. двойките линейни сегменти от колинеарни точки да имат еднакви отношения
      - за примера

$$\frac{P_{13}P_{14}}{P_{14}P_{15}} = \frac{P_{23}P_{24}}{P_{24}P_{25}} = \frac{P_{33}P_{34}}{P_{34}P_{35}} = \frac{P_{43}P_{44}}{P_{44}P_{45}}$$

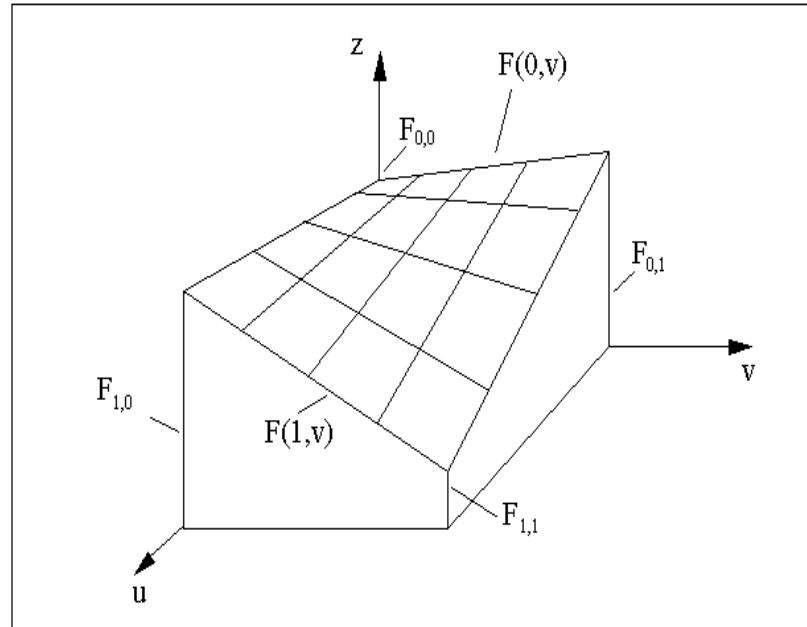

Безие повърхности

- Повърхностите се визуализират подобно на кривите
  - 1. Итеративно се определя уравнението на повърхността за s и t в определен интервал със зададена стъпка и изобразяване на полигона за тези области
  - 2. Разделяне на повърхността докато областите станат достатъчно малки

Безие повърхности

■ Bilinear patch

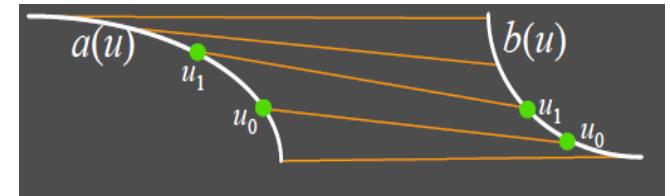

$$P(u, v) = (1 - u)(1 - v)P_{00} + (1 - u)vP_{01} + u(1 - v)P_{10} + uvP_{11}$$

Безие повърхности

■ Ruled surface

- по дадени две криви се дефинира повърхност между тях

Безие повърхности

■ Недостатъци

- броя контролни точки определят степените на свобода
  - промяна в една контролна точка променя цялата крива
- при голям брой контролни точки кривата се отклонява от точки
- не могат да се представят конични повърхности

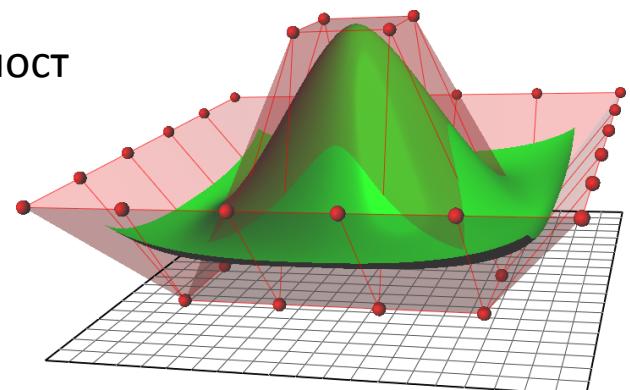
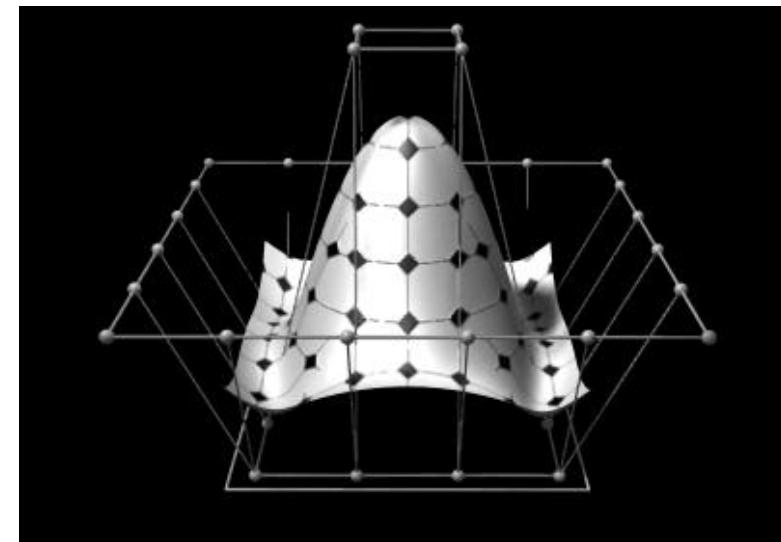
■ преодоляване на недостатъците

- rational curves – *B-splines*

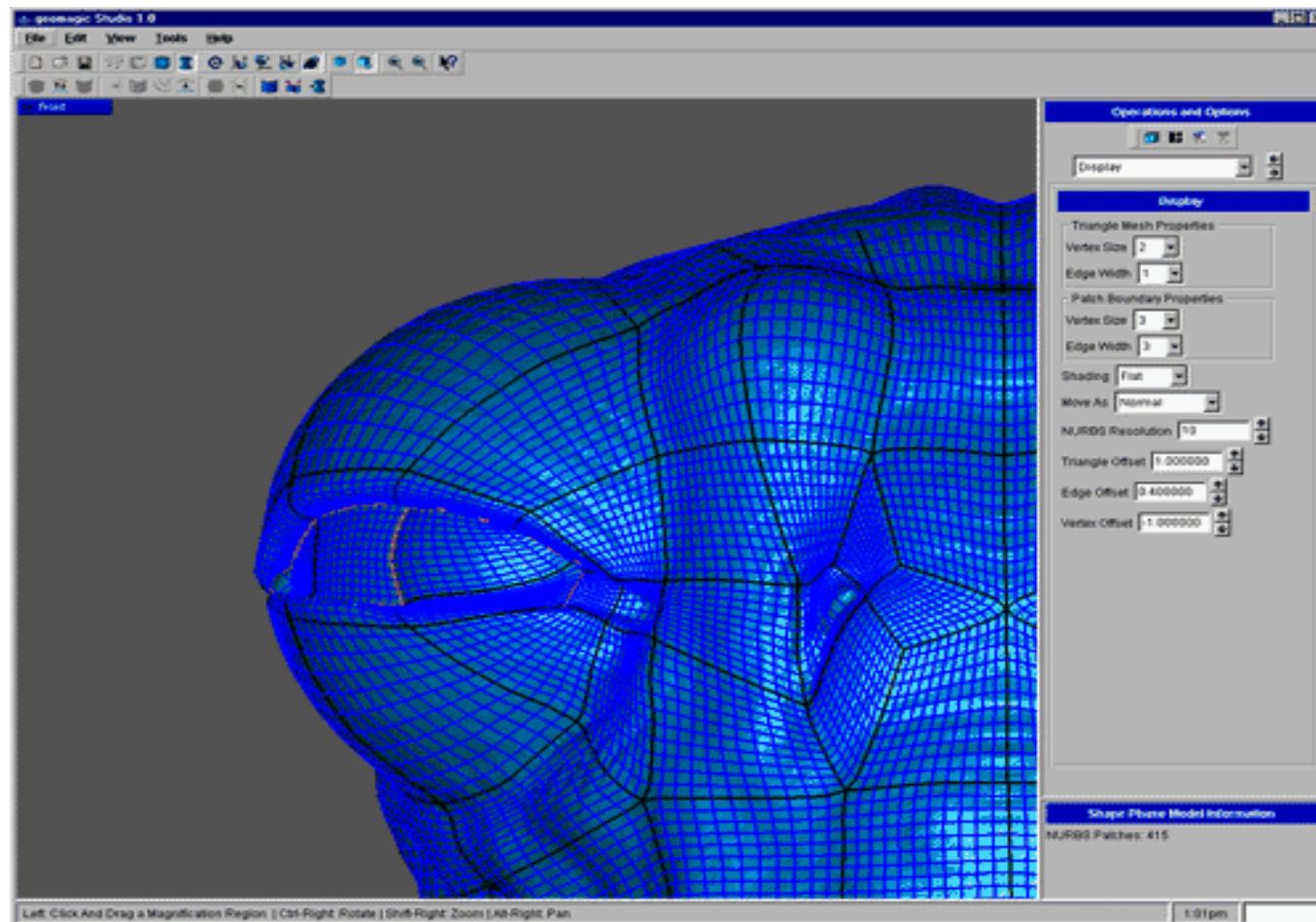
NURBS повърхности

■ NURBS

- Non-Uniform Rational Basis Spline
  - Non Uniform
    - произволно желано разстояние между възлите
  - Rational
    - сплайновите функции са отношение на два полинома
  - B-Spline
    - повърхността е Безие сплайнова повърхност
- Гъвкави, мощни, сложни

NURBS примери

<http://www.geomagic.com>

NURBS примери

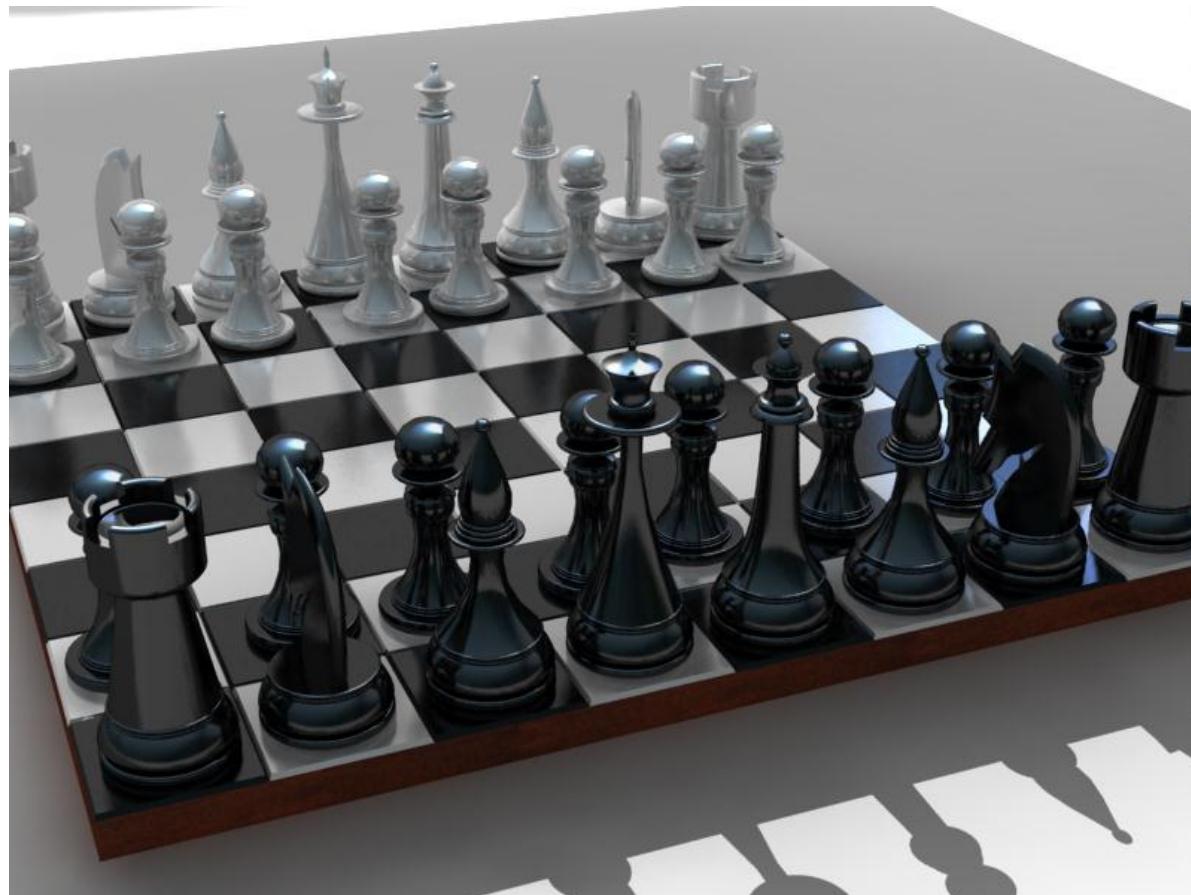
<http://gallery.mcneel.com>

NURBS примери

<http://gallery.mcneel.com>

NURBS примери

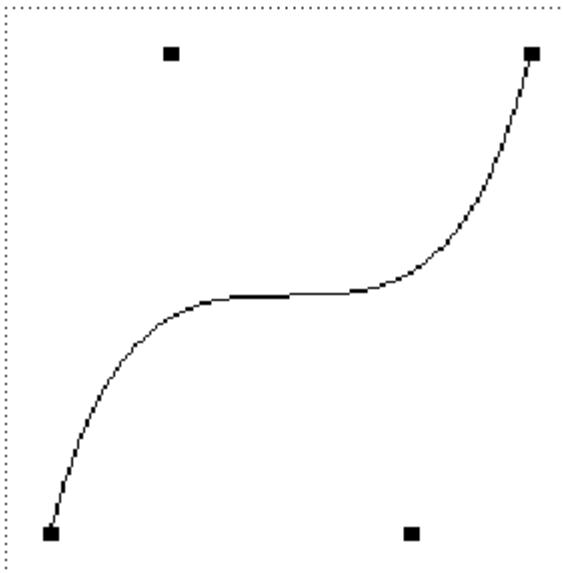
<http://gallery.mcneel.com>

Сплайн криви в OpenGL

■ One-Dimensional Evaluators

- пример: визуализиране на Безие крива с 4 контролни точки

```
GLfloat ctrlpoints[4][3] = { { -4.0, -4.0, 0.0},  
                           { -2.0, 4.0, 0.0},  
                           { 2.0, -4.0, 0.0},  
                           { 4.0, 4.0, 0.0} };
```


Сплин криви в OpenGL

```
void myinit(void) {  
    glClearColor(0.0, 0.0, 0.0, 1.0);  
    glMap1f(GL_MAP1_VERTEX_3, 0.0, 1.0, 3, 4,  
            &ctrlpoints[0][0]);  
    glEnable(GL_MAP1_VERTEX_3);  
    glShadeModel(GL_FLAT);  
}
```

■ GL_MAP1_VERTEX_3

- генерира тримерни възли
  - 0: ниска стойност на параметъра и
  - 1: висока стойност на параметъра и
  - 3: брой реални числа за определяне на стойности между две контролни точки
  - 4: ред на сплин кривата (степента+1)
  - &ctrlpoints[0][0]: указател към първата контролна точка

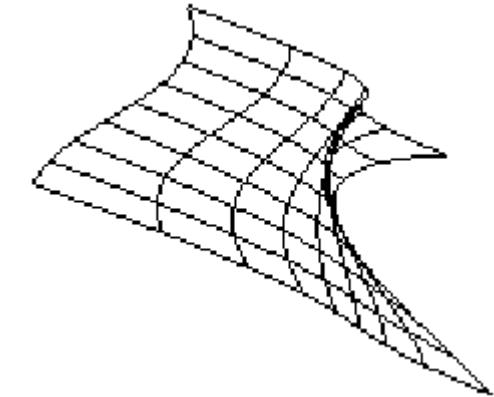
Сплайн криви в OpenGL

```
void display(void) {  
    int i;  
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT | GL_DEPTH_BUFFER_BIT);  
    glColor3f(1.0, 1.0, 1.0);  
    glBegin(GL_LINE_STRIP);  
        for (i = 0; i <= 30; i++)  
            glEvalCoord1f((GLfloat) i/30.0);  
    glEnd();  
/* The following code displays the control points as dots. */  
    glPointSize(5.0);  
    glColor3f(1.0, 1.0, 0.0);  
    glBegin(GL_POINTS);  
        for (i = 0; i < 4; i++)  
            glVertex3fv(&ctrlpoints[i][0]);  
    glEnd();  
    glFlush();  
}
```

Сплайн повърхници в OpenGL

■ Two-Dimensional Evaluators

- пример: визуализиране на
Безие повърхност


```
GLfloat ctrlpoints[4][4][3] = {  
    {{-1.5, -1.5, 4.0}, {-0.5, -1.5, 2.0},  
     {0.5, -1.5, -1.0}, {1.5, -1.5, 2.0}},  
    {{-1.5, -0.5, 1.0}, {-0.5, -0.5, 3.0},  
     {0.5, -0.5, 0.0}, {1.5, -0.5, -1.0}},  
    {{-1.5, 0.5, 4.0}, {-0.5, 0.5, 0.0},  
     {0.5, 0.5, 3.0}, {1.5, 0.5, 4.0}},  
    {{-1.5, 1.5, -2.0}, {-0.5, 1.5, -2.0},  
     {0.5, 1.5, 0.0}, {1.5, 1.5, -1.0}}};
```

Сплайн поверхности в OpenGL

```
void myinit(void) {  
    glClearColor (0.0, 0.0, 0.0, 1.0);  
    glMap2f(GL_MAP2_VERTEX_3, 0, 1, 3, 4, 0, 1, 12, 4,  
            &ctrlpoints[0][0][0]);  
    glEnable(GL_MAP2_VERTEX_3);  
    glEnable(GL_DEPTH_TEST);  
    glShadeModel(GL_FLAT);  
}
```

Сплайн поверхности в OpenGL

```
void display(void) {  
    int i, j;  
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT | GL_DEPTH_BUFFER_BIT);  
    glColor3f(1.0, 1.0, 1.0);  
    glPushMatrix();  
    glRotatef(85.0, 1.0, 1.0, 1.0);  
    for (j = 0; j <= 8; j++) {  
        glBegin(GL_LINE_STRIP);  
        for (i = 0; i <= 30; i++)  
            glVertex2f((GLfloat)i/30.0, (GLfloat)j/8.0);  
        glEnd();  
        glBegin(GL_LINE_STRIP);  
        for (i = 0; i <= 30; i++)  
            glVertex2f((GLfloat)j/8.0, (GLfloat)i/30.0);  
        glEnd();  
    }  
    glPopMatrix(); glFlush();  
}
```

Сплайн повърхници в OpenGL

■ Two-Dimensional Evaluators

- пример: визуализиране на осветена рендирана Безие крива чрез мрежа

```
void initlights(void) {  
    GLfloat ambient[] = { 0.2, 0.2, 0.2, 1.0 };  
    GLfloat position[] = { 0.0, 0.0, 2.0, 1.0 };  
    GLfloat mat_diffuse[] = { 0.6, 0.6, 0.6, 1.0 };  
    GLfloat mat_specular[] = { 1.0, 1.0, 1.0, 1.0 };  
    GLfloat mat_shininess[] = { 50.0 };  
    glEnable(GL_LIGHTING);  
    glEnable(GL_LIGHT0);  
    glLightfv(GL_LIGHT0, GL_AMBIENT, ambient);  
    glLightfv(GL_LIGHT0, GL_POSITION, position);  
    glMaterialfv(GL_FRONT_AND_BACK, GL_DIFFUSE, mat_diffuse);  
    glMaterialfv(GL_FRONT_AND_BACK, GL_SPECULAR, mat_specular);  
    glMaterialfv(GL_FRONT_AND_BACK, GL_SHININESS, mat_shininess);  
}
```

Сплайн поверхности в OpenGL

```
void display(void) {  
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT | GL_DEPTH_BUFFER_BIT);  
    glPushMatrix();  
    glRotatef(85.0, 1.0, 1.0, 1.0);  
    glEvalMesh2(GL_FILL, 0, 8, 0, 8);  
    glPopMatrix();  
    glFlush();  
}  
  
void myinit(void) {  
    glClearColor (0.0, 0.0, 0.0, 1.0);  
    glEnable(GL_DEPTH_TEST);  
    glMap2f(GL_MAP2_VERTEX_3, 0, 1, 3, 4, 0, 1, 12, 4,  
            &ctrlpoints[0][0][0]);  
    glEnable(GL_MAP2_VERTEX_3);  
    glEnable(GL_AUTO_NORMAL);  
    glMapGrid2f(8, 0.0, 1.0, 8, 0.0, 1.0);  
    initlights();  
}
```

NURBS b OpenGL

```
gluNurbsSurface ( GLUnurbs *nurb,  
                    GLint sKnotCount,  
                    GLfloat *sKnots,  
                    GLint tKnotCount,  
                    GLfloat *tKnots,  
                    GLint sStride,  
                    GLint tStride,  
                    GLfloat *control,  
                    GLint sOrder,  
                    GLint tOrder,  
                    GLenum type)
```

NURBS в OpenGL

- *nurb*
  - специфицира NURBS обект
  - създаден с gluNewNurbsRenderer
- *sKnotCount*
  - брой възли в направление *s*
- *sKnots*
  - масив от *s* възли
- *tKnotCount*
  - брой възли в направление *t*
- *tKnots*
  - масив от *t* възли
- *sStride*
  - отместване между контролните точки в направление *s*
- *tStride*
  - отместване между контролните точки в направление *t*

```
gluNurbsSurface(GLUnurbs *nurb,  
                  GLint sKnotCount,  
                  GLfloat *sKnots,  
                  GLint tKnotCount,  
                  GLfloat *tKnots,  
                  GLint sStride,  
                  GLint tStride,  
                  GLfloat *control,  
                  GLint sOrder,  
                  GLint tOrder,  
                  GLenum type)
```

- *control*
  - масив с контролни точки
- *sOrder*
  - степен на NURBS по *s*
- *tOrder*
  - степен на NURBS по *t*
- *type*
  - вид на повърхнината

NURBS в OpenGL

- GLUT предоставя интерфейс за NURBS създаден върху функцията за evaluator
  - пример: визуализиране на NURBS повърхност

```
include <GL/glu.h>
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
GLfloat ctlpoints[4][4][3];
GLUnurbsObj *theNurb;
```

NURBS b OpenGL

```
void init_surface(void) {  
    int u, v;  
    for (u = 0; u < 4; u++) {  
        for (v = 0; v < 4; v++) {  
            ctlpoints[u][v][0] = 2.0*((GLfloat)u - 1.5);  
            ctlpoints[u][v][1] = 2.0*((GLfloat)v - 1.5);  
            if ((u == 1 || u == 2) && (v == 1 || v == 2))  
                ctlpoints[u][v][2] = 3.0;  
            else  
                ctlpoints[u][v][2] = -3.0;  
        }  
    }  
}
```

NURBS b OpenGL

```
void myinit(void) {  
    GLfloat mat_diffuse[] = { 0.7, 0.7, 0.7, 1.0 };  
    GLfloat mat_specular[] = { 1.0, 1.0, 1.0, 1.0 };  
    GLfloat mat_shininess[] = { 100.0 };  
    glClearColor (0.0, 0.0, 0.0, 1.0);  
  
    glMaterialfv(GL_FRONT, GL_DIFFUSE, mat_diffuse);  
    glMaterialfv(GL_FRONT, GL_SPECULAR, mat_specular);  
    glMaterialfv(GL_FRONT, GL_SHININESS, mat_shininess);  
  
    glEnable(GL_LIGHTING);      glEnable(GL_LIGHT0);  
    glDepthFunc(GL_EQUAL);     glEnable(GL_DEPTH_TEST);  
    glEnable(GL_AUTO_NORMAL);   glEnable(GL_NORMALIZE);  
  
    init_surface();  
    theNurb = gluNewNurbsRenderer();
```

NURBS b OpenGL

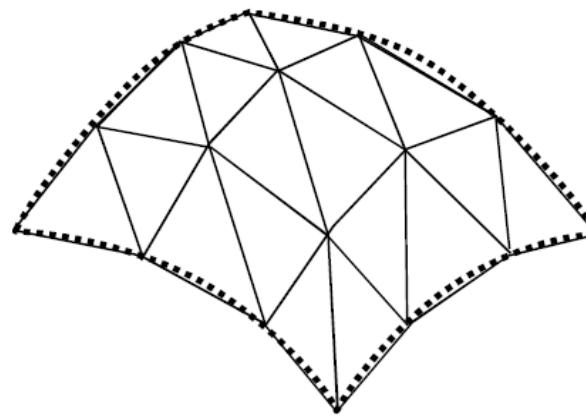
```
gluNurbsProperty(theNurb, GLU_SAMPLING_TOLERANCE, 25.0);
gluNurbsProperty(theNurb, GLU_DISPLAY_MODE, GLU_FILL);
}

void display(void) {
    GLfloat knots[8] = {0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 1.0, 1.0, 1.0, 1.0};
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT | GL_DEPTH_BUFFER_BIT);
    glPushMatrix();
    glRotatef(330.0, 1., 0., 0.); glScalef (0.5, 0.5, 0.5);
    gluBeginSurface(theNurb);
    gluNurbsSurface(theNurb, 8, knots, 8, knots, 4 * 3,
                    3, &ctlpoints[0][0][0], 4, 4, GL_MAP2_VERTEX_3);
    gluEndSurface(theNurb);
    glPopMatrix();
    glFlush();
}
```

Параметрични повърхности

■ Tessellation

- ❑ бикубичните повърхности не могат директно да се манипулират при синтеза на изображения
- ❑ повърхността се разделя на триъгълници

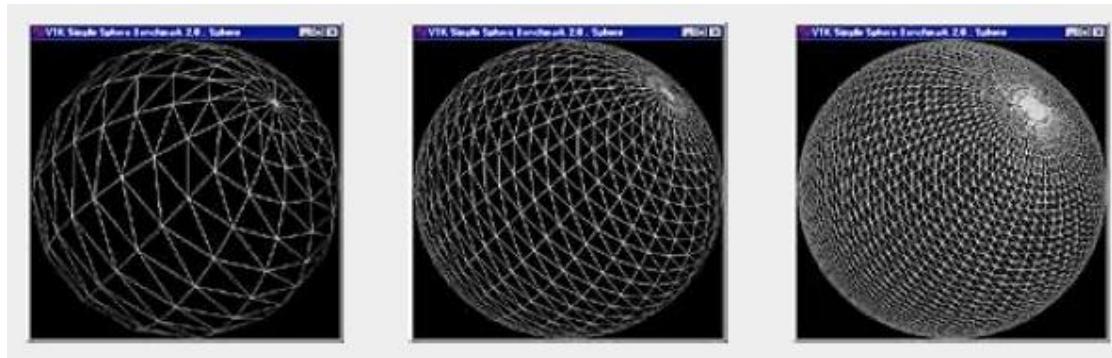

Параметрични повърхности

■ Tessellation

□ Подходи

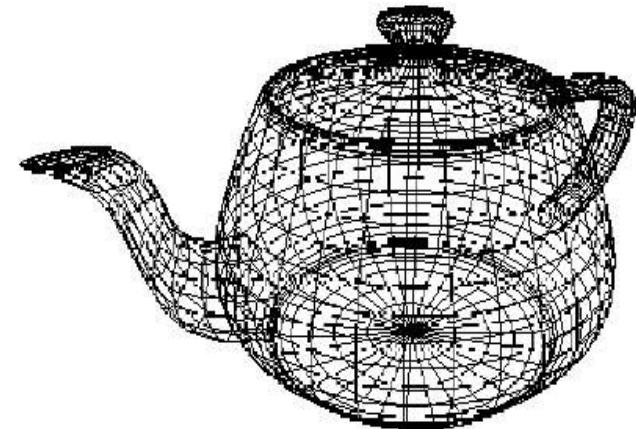
- равномерно дискретизиране на параметричното пространство
- адаптивно разделяне на базата на кривината на повърхността

Параметрични повърхности

■ Tessellation

- пример: Utah Teapot
  - моделът е създаден през 1975 от Martin Newell от Университета на Юта

- 32 Bezier surface patches
  - 10 уникални
  - останалите огледални образи

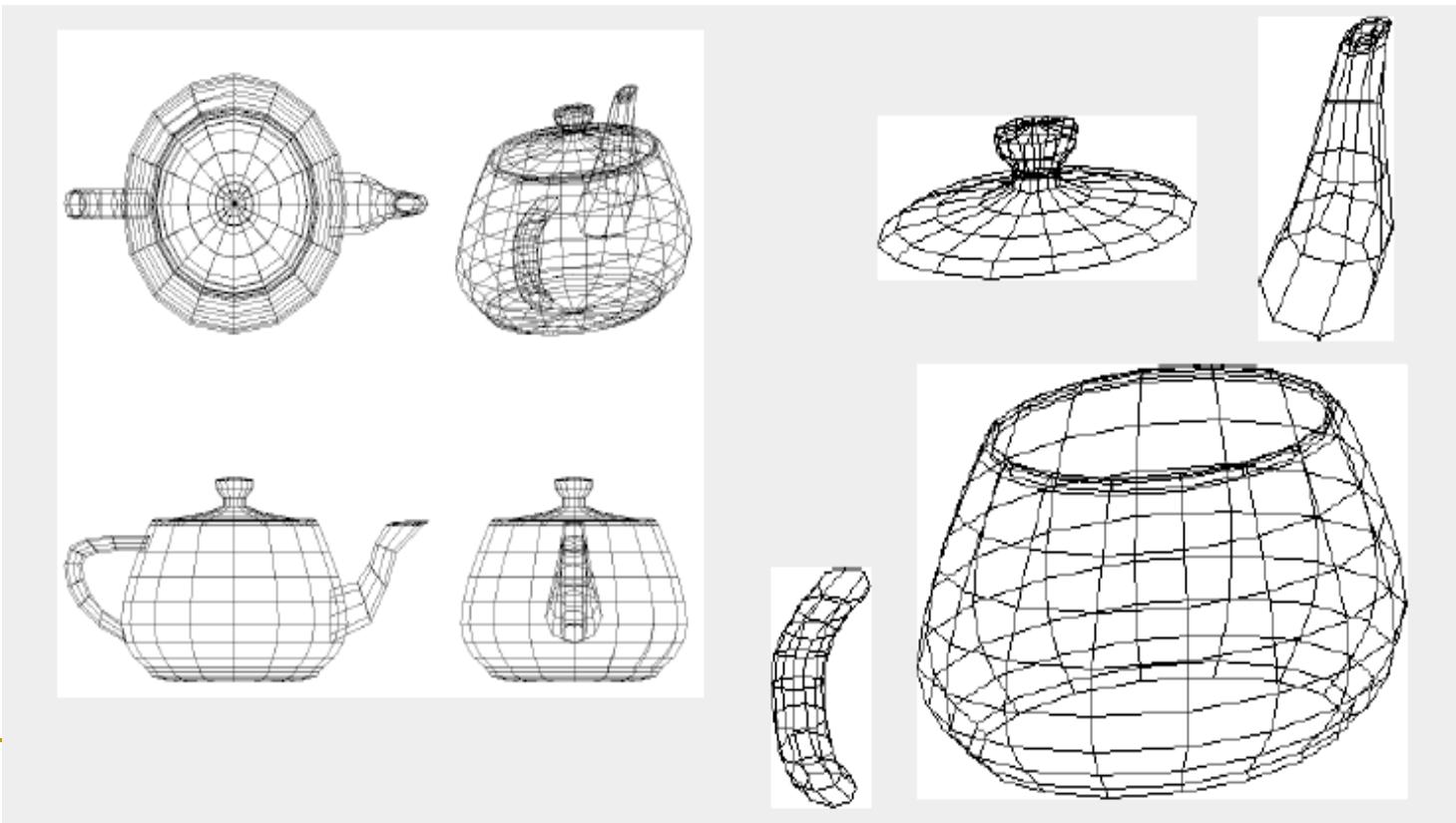

- използва се като геометричен примитив в OpenGL

Параметрични повърхности

■ Tessellation

- пример: Utah Teapot

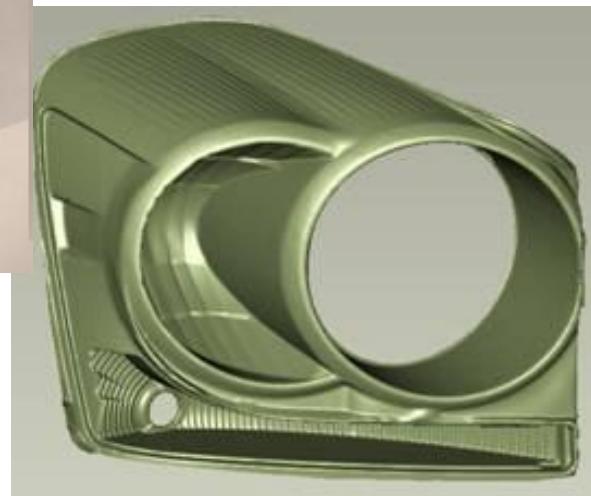

Изрязващи криви

- Задават отвори в повърхността
  - изрязващата крива е NURBS крива върху NURBS повърхността
  - повърхността се визуализира навсякъде, освен във вътрешността на изрязващите криви

Изрязващи криви

Разделящи повърхности

■ Проблем при повърхностите

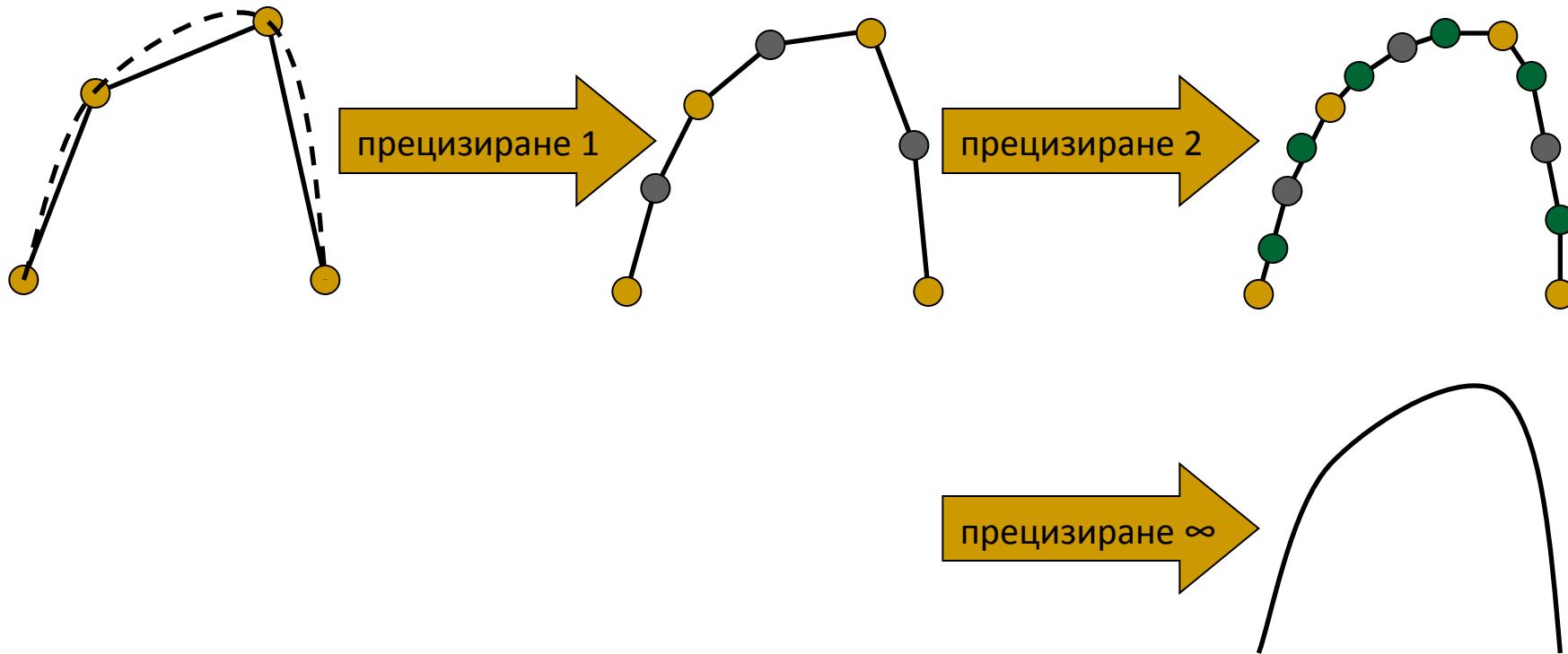
- промяна на разделителната способност за част от повърхността
  - за да се визуализират повече детайли само в част от дадена област трябва да се опише и визуализира цялата област

■ Разделящи повърхности

- позволяват локален контрол на мрежите
  - по-голяма гъвкавост при моделирането на обектите

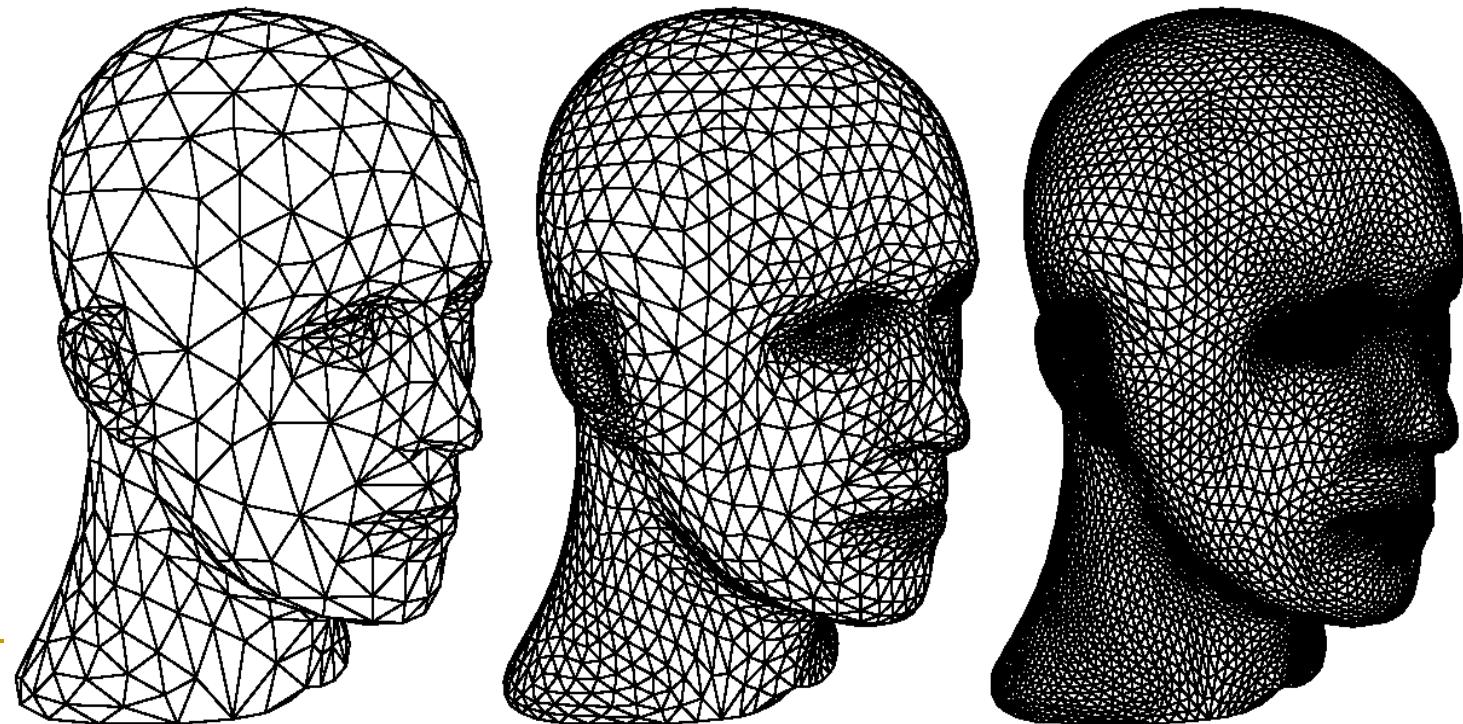
Разделящи повърхности

- Рекурсивно разделяне на областта от повърхността за визуализиране на по-фина резолюция

Стандартно разделяне

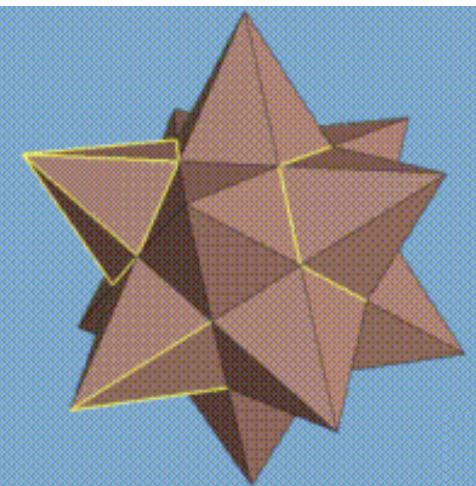
- При зададени начални контролни точки се прилага рекурсивно разделяне докато се достигне желана гладкост

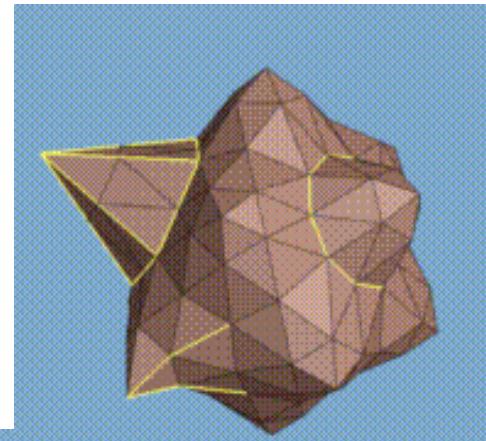
Адаптивно разделяне

- Обикновено някои региони в повърхността имат по-голяма кривина и следва да бъдат разделени допълнително на повече области от останалите региони
- Адаптивно разделяне
  - региони с голяма кривина
  - региони, в които се цели по-фина разделителна способност

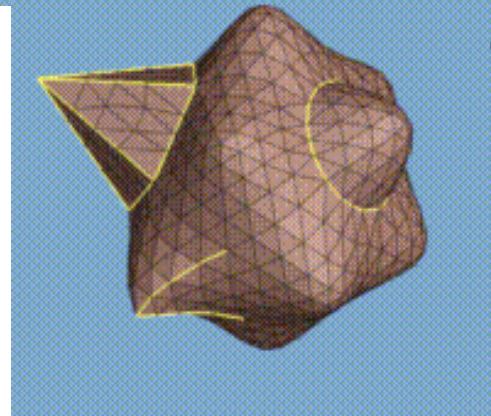
Адаптивно разделяне

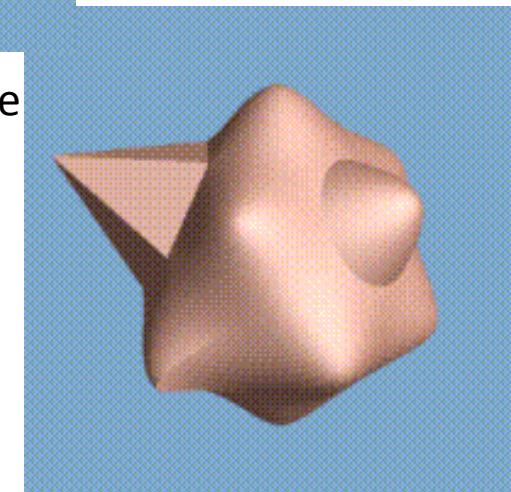
оригинална мрежа

след едно разделяне

след две разделяния

граничен случай
(безкраен брой разделяния)

Адаптивно разделяне

Geri's Game (1997), Pixar Animation Studios

КРАЙ

Следваща тема:
Осветеност